

15 de desembre

Jornada el dret dels infants a la ciutat

institut
infància i
adolescència

Millorem el nostre
espai públic amb
'Camí escolar,
espai amic' i altres
experiències

Ajuntament de
Barcelona

Ressò als mitjans de comunicació

Articles destacats

16/12/2016	El crític	Cinc idees per incloure el pensament dels infants a la política
16/12/2016	El Diari de l'Educació	La infància que exerceix el dret a la ciutat
11/01/2017	La directa	Francesco Tonucci: "Que un infant vagi sol a l'escola hauria de ser una expressió de confiança"

Televisió i vídeo:

5/1/2017	BTV Verd Primera	Entrevista a Maria Truñó sobre el dret dels infants a la ciutat
16/12/2016	Ara Vídeos	Vídeo resum de l'entrevista a Francesco Tonucci per part de Carles Capdevila
15/12/2016	Ara	Retransmissió en directe: Carles Capdevila entrevista Francesco Tonucci

Ràdio:

15/12/2016	BTV-Ràdio	L'experiència de l'Escola Baró de Viver

Premsa i online:

12/01/2017	Ara Criatures	Repensar la ciutat amb ulls d'infant
19/12/2016	El Diari de l'Educació	Francesco Tonucci: "Un alcalde que escolta els infants fa gimnàstica democràtica"
18/12/16	El Diario.es	La infancia que ejerce el derecho a la ciudad
15/12/2016	Social.cat	Els nens que van a peu a l'escola tenen més capacitat d'atenció
15/12/2016	Ara	"Poseu arbustos, volem amagar-nos i fer-nos petons"
15/12/2016	Ara	Artícle Carles Capdevila: Escoltar els nens perquè els necessitem

15/12/2016	La Vanguardia	Colau defiende que los niños participen en la creación de políticas para hacer una ciudad mejor
15/12/2016	Europa Press	Colau defiende que los niños participen en la creación de políticas para hacer una ciudad mejor
15/12/2016	La información	Colau defiende que los niños participen en la creación de políticas para hacer una ciudad mejor
15/12/2016	Laiaortiz.cat	El dret dels infants a la ciutat
13/12/2016	El Crític	El dret dels infants a la ciutat, una assignatura pendent
07/12/2016	Ara Criatures	Jornada sobre drets dels infants i ciutat
07/12/2016	Xarxanet.org	Francesco Tonucci parlarà sobre espai públic i infància, a Barcelona
1/12/2016	El Digital de Barcelona	Jornada El dret dels infants a la ciutat
16/12/2016	La Fàbrica del Sol	El dret dels infants a la ciutat

Espai Crític
Propostes, idees i continguts amb #sentitcrític

Cinc idees per incloure el pensament dels infants en la política

Text: Laura Aznar (Amb el suport de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona) divendres, 16 desembre 2016

Comenta General

Donar prioritat a la infància per abordar els grans reptes de ciutat com ara la mobilitat sostenible, la contaminació, els espais comunitaris o la participació. Amb aquesta voluntat l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona i l'Institut Infància i Adolescència han organitzat la jornada 'El dret dels infants i adolescents a la ciutat. Millorem el nostre espai públic', que ha tingut lloc el dijous 15 de desembre a l'Espai Jove La Fontana. Més de 300 ciutadans i professionals del món de l'educació han participat dels debats, els tallers i les xerrades sobre la necessitat d'adequar l'espai públic de Barcelona als drets d'aquest col·lectiu.

Recuperar el carrer com espai de joc espontani és una de les claus per repensar la ciutat. Foto: Sharon Ang

La jornada ha posat de manifest que atendre les demandes específiques dels nens i nenes suposa abordar els grans reptes de ciutat, de manera que tota la ciutadania en sortiria beneficiada. Però per poder donar-hi resposta, pedagogs, urbanistes i experts en infància i espai públic creuen que és imprescindible que es desplegui una sèrie d'estratègies de forma coordinada. L'objectiu: incloure el pensament dels infants en la política.

Que els nens i nenes tornin a apropiarse del carrer

Els nens i nenes a l'espai públic són un indicador de la qualitat de la vida social, però els usos de les places i els carrers moltes vegades restringeix les seves activitats. La ciutat els aparta, no es veuen, no es noten, no hi són. L'espai de joc que es reserva per aquest col·lectiu no tan sols està segregat, sinó que també ha estat definit prèviament pels adults, que l'han dotat amb gronxadors i tobogans perquè s'hi desenvolupin un tipus d'activitats i no unes altres. A més, el relat de la seguretat sovint s'anteposa a la necessitat de llibertat i fa que els infants vagin acompanyats d'un adult i que, fins i tot als parcs, certes pràctiques estiguin prohibides. Tal com estan configurats, aquests espais de joc "són falsos". En aquests termes s'expressa el pedagog **Francesco Tonucci**, especialista en infància i ciutat: "El joc té a veure amb el plaer i el plaer escapa del control, no es conjuga amb vigilants", opina el pedagog. "Jo suggereixo que creem espais públics oberts, tot el dia i per a tothom, i d'aquesta manera sí que aconseguirem que siguin segurs". El desig que els nens i nenes tornin a apropiarse del carrer i que se'ls respecti el dret a jugar com i on vulguin ha estat un dels més reivindicats durant la jornada.

Francesco Tonucci conversa amb Carles Capdevila a les jornades sobre el dret dels infants a la ciutat. Foto: L'A.

Modificar l'ordenança del civisme per garantir el dret al joc

Tanmateix, la reapropiació de l'espai públic per al joc dels infants entra en col·lisió amb l'ordenança de civisme a Barcelona. Aquesta normativa explícita que "la pràctica de jocs de pilota, monopati o similars a l'espai públic està sotmesa al principi general de respecte als altres i en especial, de la seva seguretat i tranquil·litat, així com el fet que no comportin perill per als béns, serveis o instal·lacions tant públics com privats". Les sancions per jugar a pilota al carrer poden arribar als 1.200 euros. Això vol dir que per alguns ciutadans, el joc a l'espai públic és un problema per la convivència que s'ha de regular, de la mateixa manera que el treball sexual o el consum d'alcohol. Els professionals del Servei de Gestió de Conflictes d'Àmbit Social a l'Espai Urbà creuen que urgeix, no només "canviar l'ordenança", sinó que prèviament o en paral·lel "hem de canviar la consciència ciutadana respecte els usos del carrer".

Una de les taules de debat de les jornades. Foto: L'A.

SOBRE AQUEST BLOG

A Espai Crític hi trobareu recomanacions i continguts d'interès per a la 'comunitat crítica'. És un espai obert a propostes, idees i reflexions, amb el suport de 'partners' i col·laboradors que contribueixen a fer possible el projecte de CRÍTIC.

PUBLICITAT

ENTRADES RECENTS

Cinc idees per incloure el pensament dels infants en la política

'Invisibles', un nou espectacle inèdit al Circ d'Hivern de Nou Barris

El dret dels infants a la ciutat, una assignatura pendent

Urgències als equipaments urbans: escoles bressol, residències de gent gran i centres de dia

CERCA AL BLOG

Cercar... Cerca

COMENTARIS RECENTS

Maurici Capdet Mateu en El dret dels infants a la ciutat, una assignatura pendent

PARLEM DE...

Ateneu Popular Blai Joanet circ Civisme Escola Infància Joan Arqué Joc Mobilitat Nou Barris

ARXIU

desembre 2016

novembre 2016

Repensar el pati de l'escola des d'una perspectiva de gènere

Els patis de les escoles acaben sent l'espai públic més immediat dels infants i els adolescents, i com s'hi posicionen, els rols que assumeixen i tot el que hi aprenen, després ho transporten a l'espai públic real. Els jocs més dinàmics, associats normalment als nens, se situen en zones més centrals, mentre que els jocs simbòlics als que habitualment juguen les nenes, són menys visibles perquè "es donen en espais més petits i perifèrics". Per això, el col·lectiu d'arquitectes Equal Saree considera que és important posar el focus sobre el pati d'esbarjo i proposa que la superfície de joc s'equilibri perquè tothom es pugui desenvolupar en igualtat de condicions.

Una aposta urgent per la mobilitat sostenible

El cotxe encara es troba al primer nivell de les prioritats, seguit del transport públic, les bicicletes i per últim, els vianants. L'espai públic no és públic, perquè està constantment ocupat per automòbils, i la conseqüència més nefasta d'això és que els infants nascuts a partir de l'any 2000 tenen una esperança de vida dos anys inferior que les persones que ara són adultes. El trànsit no només vulnera el dret dels més petits a l'espai públic; també atempta contra el seu dret a la salut. Per aquesta raó moltes de les xerrades i dels tallers han destacat que urgeix canviar les dinàmiques de la ciutat en matèria de desplaçaments i apostar decididament per la mobilitat sostenible. Una aposta que passaria, per exemple, per convertir els desplaçaments en experiències vitals, no en mers tràmits, i per fidelitzar els adolescents en l'ús del transport públic. En aquest sentit, han sorgit propostes com **l'ampliació de la T-12 als 16 o als 18 anys**, reduir el cost dels viatges i fer busos atractius en el disseny i l'interior.

Els infants i adolescents han de participar del disseny de la ciutat

Una de les conclusions més significatives és que a Barcelona els infants no són considerats interlocutors vàlids a l'hora de definir com ha de ser l'espai públic. "A ningú no se li acudiria fer una reforma urbanística sense comptar amb les opinions de les associacions de veïns i comerciants, però seguim dissenyant la ciutat sense tenir en compte **els punts de vista dels nens i nenes**", assegura Maria Truñó, directora de l'Institut Infància i Adolescència. Aquesta és la tònica general i urgeix un canvi, perquè al cap i a la fi, una ciutat millor per aquest col·lectiu és una ciutat millor per a tothom. En aquest sentit, una de les principals idees que han vertebrat la jornada ha estat la creació de mecanismes de participació, com un consell d'infants, per fer visibles les seves demandes i que el carrer es deixi d'entendre com un espai de control definit per les polítiques d'un govern. "Que puguin explicar el que no funciona i se'ls escolti, no per generositat cap a ells sinó perquè necessitem saber-ho", apunta el pedagog **Francesco Tonucci**: "Incloure el pensament infantil en la política significa fer una bona política".

L'Espai Jove La Fontana ha acollit les jornades sobre el dret dels infants a la ciutat. Foto: L.A.

AQUEST ARTICLE ÉS POSSIBLE GRÀCIES AL SUPORT DE
L'INSTITUT INFÀNCIA I ADOLESCÈNCIA DE BARCELONA

Qui som? Consell Assessor CatalunyaPlural.cat Fundació Periodisme Plural Inicia sessió SUBSCRIU-TE

el diari de l'educació

FUNDACIÓ Periodisme Plural

INICI BLOGS ESCOLA JOVENTUT I INFÀNCIA UNIVERSITAT RECERCA LABORAL LLENGUA I CULTURA MÉS EDUCACIÓ OPINIÓ

TEMES DEL DIA » Gènere Drets Humans Escola inclusiva Innovació Tecnologia Revista Per Què LOMCE

La infància que exerceix el dret a la ciutat

Un projecte participatiu a l'escola Baró de Viver per remodelar la tanca permet als alumnes prendre consciència de l'espai públic. Van presentar la iniciativa a la jornada "Els drets dels infants i adolescents a la ciutat".

- ¡Deixeu que els nens votin (o almenys que participin)!
- Els fills dels altres o els infants de tothom? Desigualtat i pobresa
- Rys Farthing: "La participació dels joves obliga els polítics a cedir"

Pau Rodríguez [Segueix @pau_rod](#)

16.12.2016 - 08:22 [Twitter](#) [Facebook](#) [Compartir](#)

Alumnes de l'escola Baró de Viver davant la tanca del centre. La pall de la ciutat.

Per arribar a la seu del districte de Sant Andreu de Barcelona, els alumnes de cinquè de Primària de l'escola Baró de Viver -del barri que porta el mateix nom- van haver de travessar dos murs aquest diàleg. El que envolta l'escola, de maons i coronat per un anellaixat, i el que envolta el barri, compostat pel riu Besòs, les vies del tren i el nus de la Trinitat. Sobre el sagon, encara no els han demanat l'opinió, però sobre el primer, que està pendent de reformes, els nens i nenes de l'escola tenen clar que hi han de dir la seva. "Volem que sigui també un espai de joc, per parlar, per compartir moments", explicava la Míriam Molina, després d'encalçar juntament amb els seus companys de classe la mà de Carmen Andrés, regidora d'Infància, Joventut i Sant Gran, a qui van presentar el seu projecte *Joc i trobades al voltant d'una tanca*.

Amb aquesta reunió, els alumnes de la classe de Cinquè del Baró de Viver exercien el seu dret a ser escoltats en allò que els afecta. "És un dret que està reconegut per les Nacions Unides des de 1989", reivindica Elena Guim, arquitecta i membre de *La pell de la ciutat*, un col·lectiu de transformació ciutadana de l'espai públic que ha treballat colze a colze amb aquesta escola per convertir una simple obra, la remodelació de tanca que envolta el centre, en tot un projecte comunitari que ha involucrat nens, mestres, famílies i veïns en el replantejament de quin volien que sigui l'ús públic de la seva escola i de tot allò que l'envolta.

Aquesta experiència ha estat una de les moltes que han protagonitzat aquest dijous la jornada *El dret dels infants i adolescents a la ciutat* celebrada a l'Espai Jove La Fontana de Barcelona. "Ens fa falta una política proactiva, sistemàtica i transversal per afavorir la ciutadania activa i incloure les veus dels infants i adolescents", valora Maria Trulló, directora de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona, responsable de les jornades juntament amb l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona. "L'espai públic, i tot el que hi fem, no és neutre", sosté Guim, "si els que planejen les ciutats tenen en compte les necessitats dels col·lectius més fràgils, entre els quals es compten els infants, tindrem una ciutat més amable".

Els articles més destacats, al teu correu

Correu electrònic * camp obligatori

Nom

Cognoms

Ciutat

Inscriu-te

I la tanca del Baró de Viver, ara metàl·lic, no és la més amable –ni tampoc funcional–. Per la disposició urbanística de l'entorn, aquest mur, tres metres de mà i enlaxat, és el primer amb què et topes quan arribes al barri. "No és el més agradable", constata Guillem. A això se li suma una altra mancança, i és que alguns adolescents del barri salten la tanca a les tardes per organitzar campionats de futbol, cosa que preocupa als més petits de l'escola. Amb aquest diagnòstic, *La pell de la ciutat* va iniciar un projecte per repensar el mur en el qual han participat, "sense prejudicis", sosté Guillem, fins i tot aquests joves que es colaven a l'escola.

"Aquest treball ens ha permès descobrir els espais que hi ha dins i fora l'escola, i com d'important és per als infants que siguin oberts i públics", reflexiona Mònica Prado, tutora dels de Cinquè. Preocupant-se pel que els envolta és una forma de construir ciutadania, creu Prado, consistent del valor que té conèixer què és l'ajuntament o quins són els equipaments públics per uns alumnes que viuen en un barri tan alliat que quan van a la seva seu del districte diuen d'anar a Barcelona.

Es alumnes del Baró de Viver passejant pel barri com a part del projecte 'La pell de la ciutat'

La ciutat dels nens contra la ciutat dels cotxes

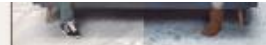
"Una ciutat és educadora quan permet als nens recórrer-la lliurement". Amb aquestes paraules desafiava el prestigiós pedagog italià Francesco Tonucci les ciutats del segle XXI. Entre elles Barcelona. "Necessitem que l'espai públic ho sigui de veritat, i ara metàl·lic està ocupat en un 80% per mitjans privats, els cobres, quan a més a més els que conduïxen són una minoria", criticava Tonucci en el diàleg que ha mantingut en el marc de les jornades sobre drets dels infants amb l'arquitecta barcelonina Itziar González i el comissionat d'Educació de l'ajuntament, Miquel Àngel Essomba. "Si els nens no poden sortir de casa sense un adult, mai podran viure experiències que tenen a veure amb el joc i que són fonamentals per al desenvolupament", es lamentava.

Creator de la iniciativa *La ciutat dels infants* –consistent en estructurar les poblacions tenint en compte la visió dels seus habitants més petits–, Tonucci ha reconegut que sempre que ha presentat aquest projecte a alcaldes de grans ciutats li han respost el mateix: "Els encanta, em diuen, però acte seguit em demanen un marge d'un parell d'anys per resoldre la qüestió dels cobres". I mai es resol.

L'acte ha servit per reivindicar un any més els camins escolars de Barcelona –ideats precisament per Tonucci i presents en moltes altres ciutats de Catalunya i del món–, i alumnes de diverses escoles i instituts de la ciutat han traslladat als presents projectes educatius relacionats amb la millora de la ciutat. Són experiències de participació necessàries per avançar cap a una ciutat que tingui més en compte la veu d'infants i adolescents, però no suficients. Així ho veu Trufó. "No n'hi ha prou que proliferin experiències, fa falta avaluaries per saber que, a banda dels aprenentatges personals, hi ha certs impactes socials a la ciutat", assegura. I conclou: "Ens hauríem de poder rendir en què ha millorat Barcelona gràcies a tenir en compte les propostes dels infants fins ara".

Tonucci, González i Essomba, a la jornada 'Drets dels infants i adolescència a la ciutat'

Recomanat per a tu

Accedeix fàcilment a contingut educatiu per a docents i famílies
mSchòols | Toolbox

Entrevistes més recents

Francesco Tonucci: "Un alcalde que escolta els infants fa gimnàstica democràtica"
 Julio Caraballa: "RISA mesura aptituds que no es desenvolupen a les escoles"
 Joan Badia: "Si volem avaluat els mestres el que també hem de fer és acompanyar-los"
 Miquel Àngel Alegre: "Cal mesurar el que fem per saber si genera canvis: educar va d'això"
 Josep M. Vilalta: "Ens hem acostumat a un sistema educatiu infrafinançat"

Enllaça amb la comunitat educativa

Cerca

Promou enter per cercar

Ficcions
 Ets alumne de 3r i 4t d'ESO, Batx. o cicles?
 ...Play Stations, iPhones, iPods, iPads..

La participació en política dels infants

Més enllà de les ciutats, aquesta setmana s'ha celebrat a Barcelona un altre simposi sobre participació infantil i adolescent en les polítiques públiques: *Els consells d'infants i el CNAC. Noves formes de participació política i cívica dels nens i les nenes de Catalunya*, organitzat per la Universitat de Barcelona i RecerCalixa, pel qual han passat desenes de nois i noies, polítics municipals –tònics, regidors i alcaldes– i experts internacionals entre els quals s'hi comptava també Tonucci. "Parlar dels nens i nenes, sense als nens i les nenes, és parlar de participació sense participació, i el simposi vol trencar aquesta dinàmica", expressava Aisun Llana, una de les investigadores de la UB que ha organitzat la trobada.

"Als infants i als adolescents només se'ns acostuma a preguntar què volem per la Festa Major i què en pensem del parc, res més", es lamentava Meritxell Castany, actual presidenta del Consell Nacional d'Infància i Adolescència de Catalunya, constituït l'any 2014 amb la intenció de canalitzar les propostes dels consells d'infància que hi ha arreu del territori.

Malgrat els organismes que s'han creat, la majoria d'experts constata la paradoxa d'una societat que considera la infància com una etapa estratègica i, a la vegada, no li concedeix prioritats polítiques. Mecanismes de participació com els consells d'infants haurien de néixer de la "necessitat", i no de la "generositat" o "per tenir una bona idea de nosaltres mateixos", reclamava Tonucci. Al final de la jornada sobre drets dels infants, Tonucci va participar en un diàleg amb el director fundador del diari Ara Carles Capdevila.

Francesco Tonucci, pedagog i investigador

“Que un infant vagi sol a l'escola hauria de ser una expressió de confiança”

Francesco Tonucci sacseja les consciències allà on parla. Deixeble de Maria Montessori, Gianni Rodari i altres pedagogs italians de referència, la seva tesi sobre el comportament de la mainada ha esdevingut una revolució amb vista a entendre els conflictes del nostre entorn. A través del dibuixant i vinyetista Faro -el seu *alter ego*- i d'antologies com *La ciutat dels nens* (1991), propugna la necessitat d'atendre els nens i les nenes i deixar-les lliures perquè siguin persones autònomes, solidàries i capaces de llaurar-se el seu propi futur. El plantejament de Tonucci -recollit també a *Quan els infants diuen Prou!* o a *Benvingut, Joan. Cartes a un nen que ha de néixer*- ha donat peu als Camins escolars, el Parlament dels nens o els Consells urbans, iniciatives que han obligat a repensar la funció de la família, l'escola i la ciutat. Mirant sempre amb ulls de nen, aquest jubilat astut i intrèpid, investigador al Centre Nacional de Recerca Itàlia en l'àrea de psicologia i cognició, posa els seus coneixements al servei d'una nova societat en què la infància pot tenir un paper catàrtic, democràtic i transformador.

Alex Romaguera
@AlexRomaguera

L'any 1991 vas impulsar el projecte internacional *La ciutat dels infants*, que proposava canvis perquè les ciutats adoptessin la infància com a paràmetre ambiental i de sostenibilitat. Quin és l'origen d'aquesta experiència?

Havia de ser una setmana dedicada a la infància de Fano, la meua ciutat, on vaig proposar que s'apliqués el programa pilot Camí segur, un projecte que instava els nens i les nenes a organitzar-se per anar juntes a l'escola. Arran de l'èxit del programa, el consell municipal em va oferir que n'assumís la direcció científica, cosa que vaig acceptar a condició que esdevingués un laboratori permanent sobre el paper dels infants a l'espai públic. Des d'aleshores, més de 200 ciutats -la majoria italianes, però també catalanes (Badalona, el Prat de Llobregat, Granollers, Reus, Rubí, Vic, València, Gandia o Alzira, entre altres) i de l'Amèrica del Sud- s'han adherit a la iniciativa, que, com que és difícil de coordinar des de Fano, hem traslladat a l'institut de Roma on imparteixo classes.

Als teus estudis, assenyaless que les ciutats desenvolupen planificacions urbanístiques poc adequades per a la mainada. Quina és la causa?

Parteixo d'una anàlisi històrica. Arran dels estralls que va provocar la Segona Guerra Mundial, la civilització es va trobar que havia de reconstruir les ciutats. Doncs bé: la construcció es va fer pensant únicament en les persones adultes i, en particular, en el prototipus de l'home treballador. Així doncs, tant a nivell urbanístic com d'horaris i de mobilitat i serveis, s'havien d'ajustar a aquest personatge adult, productiu, políticament fort i que manejava els consensos electorals bàsics. Conseqüentment, això duia a satisfer els seus capricis i les seves joguines preferides, com ara els cotxes, fet que ha provocat que les ciutats estiguin més adaptades als vehicles que no pas a les persones -i menys a les que s'allunyen d'aquest retrat d'home treballador. S'obliden d'amplis col·lectius, entre ells, la mainada.

Això s'ha plasmat a les grans urbs italianes?

Ho recull la mateixa Constitució del país, que al seu primer article defineix Itàlia com una república democràtica sustentada en el treball, al qual s'assigna un paper preponderant i central en la vida col·lectiva. Ocupa el primer lloc en la jerarquia de valors, cosa molt preocupant si tenim en compte la quantitat de persones que no tenen feina o l'han perduda i les que, per edat i altres circumstàncies -com el cas dels infants-, no hi tenen accés. Hem de considerar aquests col·lectius menys ciutadans que la resta? Segurament, els pares de la carta magna no pretenien això, però els perjudicis que ha causat aquesta jerarquització són evidents.

Els nens i les nenes es desplacen a un rol subsidiari?

Deixen de ser prioritaris en la mesura que no contribueixen al creixement econòmic. Se'ls tracta com a futurs adults a qui només caldrà proporcionar protecció perquè siguin importants el dia de demà i educació a fi i efecte que arribin a l'edat adulta tal com nosaltres desitgem. Això col·lideix frontalment amb la Convenció sobre els Drets de l'Infant.

La Convenció, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides a finals de 1989, exigeix que la infància sigui titular de drets dels quals ara no disposa?

No és un text revolucionari, tinguem-ho clar, perquè sobretot se centra en els drets que advoquen per la seva defensa davant la malaltia, l'explotació, la fam, el treball, l'abús sexual i la guerra. Aspectes claus perquè ens interpel·len a ser responsables com a societat. El seu valor radica en el fet que, a diferència de la tesi que els nens i les nenes seran futurs ciutadans, afirma que en realitat ja ho són, per petits que siguin. Queda reflectit als articles 12, 13, 14, 15, 16 i 31 de la Convenció, relatius al concepte de ciutadania, en què es proclama el dret dels infants a ser escoltats, reunir-se amb els seus amics, jugar i expressar-se en llibertat.

FOTOGRAFIES DE L'ENTREVISTA:
VICTOR SERRI

Penses que el model de ciutat que s'imposa actualment va en el sentit contrari?

Sí; perquè converteix el cotxe en el màxim beneficiari en detriment de la resta d'elements que conformen la ciutat. S'han escurçat les voreres als vianants i s'ha incrementat el nombre d'aparcaments, cosa que ha relegat l'espai públic a un paper residual. A Itàlia, per exemple, el 80% de l'espai públic és privatitzat contínuament per pàrquings i vehicles. I quines persones transiten amb els vehicles? Només el 30% dels habitants; els altres -un 70%, incloent-hi els menors- resten exclosos.

L'urbanisme, tal com està plantejat, segrega les persones?

Crea espais compartimentats per cada grup de població, també pels infants. En lloc de permetre que visquin i ocupin l'esfera pública, se'ls habiliten ludoteques, serveis educatius i altres recintes *ad hoc* per esbargir-se. D'entrada, això és positiu, ja que el joc esdevé una de les activitats decisives al llarg de la vida, especialment durant els primers anys. Però, perquè els nens juguin, han de poder sortir de casa sense els pares. Sí, com passa ara, surten acompanyats, els posem en un recinte i els vigilem, cosa que és un oximoron: si juguen vigilats, no juguen. A Pontevedra, l'alcalde -Miguel Anxo Fernández, del BNG- ho ha tingut en compte i, des de fa temps, ha implementat mesures per pacificar la ciutat. Ha dissenyat els carrers de manera que els nens puguin sortir-hi

i jugar-hi i, tot i haver modificat una norma, que ha fet que els cotxes tinguin poc espai on aparcar, la gent ho aprecia.

Encara veiem com una anomalia que la infància jugui sola i circuli pels carrers al seu aire?

Això ha evolucionat amb els anys. Abans, els nens i les nenes passejaven sols i els que anaven amb els seus pares era perquè s'havien perdut. Tothom els prenia el pèl i se'ls considerava uns marginats. Ara, en canvi, deixar que un infant vagi sol a l'escola es rep com l'efecte d'un abandonament, quan hauria de ser una expressió de la confiança i l'amor que senten els pares cap a ell ("crec amb tu i t'estimo tant que et deixo anar sol"). Però, a causa de la pèrdua del sentit de la realitat, els pares pensen que són ximplis i incapaços.

Poden creure que, amb els conflictes que hi ha a les ciutats, és una temeritat que passegin sols...

Els resultats indiquen tot el contrari. A la ciutat de Pesaro, per exemple, vaig demanar als comandaments de la policia poder fer una enquesta sobre els accidents ocorreguts durant vuit anys entre els 2.000 escolars de primària (de 6 a 11 anys d'edat) que cada dia anaven caminant sols a l'institut. Resumidament: l'estudi no va detectar cap incident. En canvi, sí que se n'havien registrat mitja dotzena entre els escolars que es desplaçaven acompanyats dels seus pares en cotxe. Per tant, deixar-los sols no és cap problema.

“

La construcció de les ciutats es va fer pensant únicament en les persones adultes i, en particular, en el prototipus de l'home adult, productiu i políticament fort

Els infants deixen de ser prioritaris en la mesura que no contribueixen al creixement econòmic; se'ls tracta com a futurs adults a qui només caldrà proporcionar protecció

”

Les raons cal buscar-les en la por i la desconfiança que mostrem les persones adultes?

Avaluem els nostres fills en funció de com actuem nosaltres. Per això no acceptem que, quan surten al carrer, siguin inquietos i observadors, recullin papers de terra o es quedin embadalits davant d'una botiga. Ells ho viuen com una experiència en la qual han de gaudir del trajecte. En canvi, nosaltres sortim de casa amb l'únic objectiu de no arribar tard a un lloc, de manera que veiem la seva conducta com un conflicte.

Per a la infància, les referències espai-temps són diferents de les nostres?

Sí; i això fa que ens equivoquem. Ho expliquen diversos professors i experts escolars. Els nens i les nenes de sis, set i vuit anys són capaços d'administrar-se el temps i, si saben a quina hora han de sortir de casa, deixen les coses preparades el dia abans. En canvi, si els aixequem del llit, els rentem, els vestim, els alimentem, els posem la motxilla a l'esquena i el traslladem en cotxe fins a la porta de l'escola, no tindrem la seguretat que arribin a temps i, a més a més, mostraran déficits d'atenció perquè pràcticament arribaran adormits. Per contra, si ells es fan càrrec d'aquests passos (preparar-se els deures, la roba o la motxilla), al llarg del camí, podran esbargir-se una estona amb els seus amics i entraran a l'aula amb un nivell d'atenció més elevat. Està comprovat empíricament.

És certa, doncs, la hipòtesi freudiana segons la qual els nens i les nenes poden ser subjectes autosuficients?

La doctora Maria Montessori, creadora del mètode de filosofia en l'educació, deia que "el nen es fa sol i és ell qui construeix l'home". Tant és així que els infants són indicadors ambientals i pacificadors quan ens mostren que l'entorn urbà és saludable perquè poden transitar-hi i interactuar. Però, a més a més, proporcionen seguretat. Quan nosaltres pensem en termes de seguretat, acostumem a associar-ho a la presència d'agents de policia, càmeres de vídeo i altres tecnologies destinades a garantir el control i la vigilància. Una funció que abans requeria en la ciutadania, que s'ocupava de l'ambient urbà i el cuidava, i que ara hem delegat en els polítics, a qui reclamem que dediquin recursos a desplegar mitjans per fer-nos sentir segurs. Per contra, la presència d'un nen a la via pública ens obliga a fer-nos-en càrrec i això fa que construïm un veïnatge i un sentit de comunitat adequat al seu voltant, cosa que, de retruc, produeix seguretat.

Les ordenances del civisme que avui apliquen molts ajuntaments estan més orientades al control que no pas al foment de la relació veïnal?

Ho veiem amb els senyals de *Prohibit jugar a pilota*, que contravenen l'article 31 de la Convenció sobre els Drets de l'Infant, on s'explicita el dret dels nens i les nenes a jugar. Recordo un cartell penjat al barri de Miraflores, a Lima (Perú), on es podia llegir: *Prohibit jugar a pilota excepte pels nens*. És a dir: ens trasllada la idea que és preferible jugar en un camp de futbol, però, alhora, que hem de permetre que els infants juguin on vulguin, quan vulguin i amb qui vulguin. Només hem d'advertir-los que s'abstinguin de fer-ho quan la gent descansa o en hores assenyalades. Prohibir-los jugar, doncs, va contra el seu dret de viure una experiència i de ser autònoms.

Es tracta que les criatures participin d'un imaginari basat en altres valors?

Caldria aplicar l'article 12 de la Convenció, quan diu: "L'infant, així que tingui un judici propi, té dret a expressar la seva opinió en tot allò que l'afecta i veure com aquesta opinió és atesa". És a dir, tenim el deure d'escoltar-lo quan es debat o es decideix sobre qualsevol assumpte que l'incumbeix. No sols respecte al disseny i el funcionament de la ciutat, també pel que fa a les accions educatives, que han de tenir en compte la seva escolta i la seva participació. Només així se sentiran involucrats en la presa de decisions. El model educatiu està incomplint aquest esquema, ja que es tanca en si mateix i es distancia de les famílies en lloc d'ajudar-les a superar aquest neguit de projectar els seus desitjos sobre els fills. Lluny de ser entretinguda, l'escola ha esdevingut un espai hermètic i avorrit.

Els Consells de nens són una eina que pot ajudar a resoldre aquests déficits?

Són útils, igual que els Parlaments dels nens, els Camins escolars o altres instruments que ja han adoptat força municipis i que ens permeten conèixer les seves necessitats. Hem d'entendre que l'aportació dels nens i les nenes és bàsica perquè està exempta dels vicis consumistes i la cultura de la rapidesa que imposa la societat de consum. Per tant, ells poden ajudar a millorar el nostre ambient i la nostra qualitat de vida, no només la seva.

“

Els nens i les nenes de sis, set i vuit anys són capaços d'administrar-se el temps i, si saben a quina hora han de sortir de casa, deixen les coses preparades el dia abans

Els infants ho viuen com una experiència en la qual han de gaudir del trajecte. En canvi, nosaltres sortim de casa amb l'únic objectiu de no arribar tard a un lloc

”

“L'escola ha de ser un lloc d'intercanvi i relació, un lloc per aprendre a viure”

“

Hem d'entendre que l'aportació dels infants és bàsica perquè està exempta dels vicis consumistes i la cultura de la rapidesa que imposa la societat de consum

L'experiència de Finlàndia ens demostra l'error que ha suposat agrupar la mainada en funció de la seva edat, sobretot si tenim en compte que l'homogeneïtat no existeix

”

Com veus el sistema educatiu actual. Afavoreix l'autonomia de l'alumnat o, per contra, consideres que està mal enfocat?

La millor escola és la que treballa a partir de l'experiència dels seus escolars. Alguns professors em diuen que els nens no aporten res i jo els responc: si no aporten res, potser és perquè no tenen res a explicar. Explicaran els mateixos deures que fan amb la resta dels seus companys? Parlaran sobre l'agenda d'activitats tan atapeïda i complicada per la qual els volem preparar? Ho faran sobre el que miren a la televisió o a través de la seva consola? L'escola hauria de convèncer la família perquè els deixi viure una aventura a partir de la descoberta i el joc. Deixant-los temps lliure i respectant els seus ritmes, aconseguirem que fomentin l'autoestima i tinguin coses interessants per explicar a l'aula.

Quins països poden inspirar aquesta escola desitjable?

Finlàndia és un bon exemple. Allà, no hi ha exàmens, els alumnes tenen menys hores d'aula i la primària comença a partir dels set anys. Ens demostra l'error que ha suposat agrupar els infants en funció de la seva edat, sobretot si tenim en compte que l'homogeneïtat no existeix i que els alumnes no tenen ni tindran mai el mateix nivell. També, en aquesta línia, caldria renunciar a les aules i fer tallers. Ara mateix, se'ls col·loca en una classe on arriba un professor, treuen un llibre, després el

desen i n'agafen un de nou perquè entra un altre mestre... i així continuament. Es veuen obligats a canviar el xip a cada matèria, quan seria més fàcil si alternessin els llocs. Podrien començar en un laboratori i treballar amb instruments científics, després entrar en una classe on el professor els llegeix literatura o música i, més tard, fer un taller d'art en què poguessin manipular colors i altres materials.

Qui ha de promoure aquests canvis?

Principalment, els mestres. A ells els pertoca propugnar un altre model, però veiem que s'han format -a la universitat- a força de prendre apunts i repetir el que han memoritzat a l'examen. Per tant, si la proposta continua sent la lliçó, els llibres de text, els apunts i la repetició, llavors, l'escola no canviarà pas. Només ho farà si els mestres es formen adequadament per observar i extreure les aptituds dels infants. Al capdavant, es tracta de reconèixer el talent que té cadascú i d'adonar-se d'on es pot expressar i desenvolupar aquesta excel·lència, ja sigui a través d'una activitat artesanal, relacionada amb la música, el cos, les matemàtiques o la intel·ligència, tant se val. L'error rau a destinar esforços ingents a avaluar el que simplement és superficial i impedir que els alumnes es preparin per al futur. L'escola ha de ser un lloc d'intercanvi i relació entre els nens i les nenes, no per aprendre matèries, sinó per aprendre a viure. Hem d'escoltar què volen i oferir-los el millor camí perquè progressin. ◀

Barcelona Televisió [Segueix-nos](#)   [Cercar al web](#)

  Dimarts
17.01.2017
6.7 °C
El Temps

[BTV.cat](#) [BTVNotícies](#) [BarcelonaFM](#)

[PORTADA](#) [EN DIRECTE](#) [PROGRAMACIÓ](#) [A LA CARTA](#) [PROGRAMES](#) [CINEMA](#) [INFORMATIUS](#) [SÈRIES](#)

A LA CARTA

CERCA UN PROGRAMA

Cerca paraula Nom programa Data inici Data fi

PROGRAMES A LA CARTA - VERD PRIMERA

Verd primera: Entrevista a Maria Truïó
05.01.2017
Maria Truïó, director de l'Institut d'Infància i Adolescència de Barcelona

Programa [Verd primera](#)

COMPARTEIX

Copla

<http://www.btv.cat/ala carta/verd-primera/4854>

Aquest Nadal el Recinte Modernista s'il·lumina amb un mapping i proposa activitats per a tota la família

En directe: Carles Capdevila entrevista Francesco Tonucci

Conversa entre el director fundador de l'ARA i el pedagog italià

ARA Barcelona · ACTUALITZADA EL 15/12/2016 17:26

Twitter Facebook + 27

Comparteix a Facebook Comparteix a Twitter Imprimeix

Com transformar l'espai públic de la ciutat per poder viure-hi millor la infància i l'adolescència? Aquesta és la premissa a partir de la qual se centren converses, debats, xerrades i tallers que es duran a terme en el marc de la jornada **'El dret dels infants i adolescents a la ciutat. Millorem el nostre espai públic amb camins escolars i altres experiències'**, coorganitzada per l'IMEB i Institut Infància i Adolescència de Barcelona, que se celebra el 15 de desembre de 2016.

I dins d'aquesta jornada, hi ha l'entrevista oberta [al pedagog italià Francesco Tonucci](#), que parlarà amb **Carles Capdevila**, director fundador de l'ARA i periodista especialitzat en temes d'educació.

Per què una Barcelona més adequada per créixer i viure-hi la infància i l'adolescència és una ciutat millor per a tothom? Quins són els principals reptes i com concretar-los? Són algunes de les qüestions que s'aborden en la conversa.

Comparteix a facebook

Comparteix a twitter

PUBLICITAT

Aquest Nadal el Recinte Modernista s'il·lumina amb un mapping i proposa activitats per a tota la família

El + vist

1. La rifa de Nadal, en directe
2. L'atropellament d'un mossò a Rubí causa tensió entre el comissari i cap i els...
3. La gossa de Nadal cau íntegrament a Madrid amb el número 66.513
4. El sobtat interès pel Prat
ALEX PONT MANTÉ
5. Comprova aquí si t'ha tocat la rifa de Nadal

El + comentat

SOUNDCLOUD Charts Search for artists, bands, tracks, podcasts Sign in or Create account Upload

BTV Ràdio 91.0 7 days
A l'escola Baró de Viver, els alumnes han fet un projecte per transformar la tanca del centre #Ràdio, La tard...

BARÓ de VIVER
L'escola que volem

Write a comment
Like Repost Share More

Follow **BTV Ràdio 91.0** and others on SoundCloud.
Create a SoundCloud account Sign in

Pau Rodríguez ens acosts cada setmana un projecte educatiu de la ciutat. Els descobrim a "El diari de l'educació".
#Ràdio #La #tarda #de #Barcelona #LatardeDeBarcelona #BTVRàdio #91.0

Related tracks View all

- BTV Ràdio 91.0 La Tertúlia de la #3div5
- BTV Ràdio 91.0 Rècords insuperables de l'NBA
- BTV Ràdio 91.0 En Marc Piquer, el "multideportes" de...

Go mobile
Download on the App Store GET IT ON Google play

A.F.

12/01/2017

Repensar la ciutat amb ulls d'infant

La jornada 'El dret dels infants a la ciutat' impulsa el debat sobre la necessitat d'adequar l'espai públic de Barcelona als drets i necessitats dels infants i adolescents

COMPARTEIX 31

COMENTA 0

p.ara.cat/5c/ara.cat/.../584c6b7a3331f

Més de 300 persones van debatre, al mes de desembre, sobre com fer la ciutat més amigable per als infants i adolescents en el marc de la jornada 'El dret dels infants a la ciutat. Millorem el nostre espai públic', que es va dur a terme a l'Espai Jove La Fontana, coorganitzada per l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona (IMEB) i l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona.

La jornada tenia per objectiu **obrir un debat ciutadà sobre els reptes i les millores necessàries en l'espai públic perquè Barcelona sigui més apropiada per créixer-hi i viure-hi la infància i l'adolescència i, de retruc, per a la resta de la ciutadania**. Una ciutat que respongui als drets i necessitats de la infància i l'adolescència i permeti als infants i adolescents apropiar-se novament dels seus carrers i places, per jugar, per estar, per ser, per créixer. En aquest sentit, és especialment rellevant que la principal conclusió de la jornada fos que una ciutat millor per a la infància és una ciutat millor per a tothom.

La jornada va posar de manifest que donar prioritat als drets i necessitats específiques dels infants suposa abordar els grans reptes de ciutat, de manera que tota la ciutadania en sortiria beneficiada. És el cas, per exemple, de **quatre drets reconeguts en la Convenció dels Drets dels Infants** i que tenen molta relació amb l'espai públic: el dret a la salut, el dret al joc i el temps lliure, el dret a participar i ser escoltats i el dret al màxim desenvolupament. Tots **entronquen amb reptes importants per a la ciutat**, com ara la contaminació i la mobilitat sostenible, la necessitat de més temps i espais comunitaris, la participació ciutadana i l'autonomia i la seguretat personal, respectivament.

La principal conclusió de la jornada va ser que una ciutat millor per a la infància és una ciutat millor per a tothom

COMPARTEIX 31

COMENTA 0

LA IMPORTÀNCIA DE LA INFÀNCIA PER A LA VIDA SOCIAL A LA CIUTAT

Durant la jornada es va recordar **que la presència d'infants al carrer és un bon indicador de la qualitat de vida social i comunitària** a les ciutats. Hi ha una estreta relació entre les característiques de l'espai urbà i les diverses activitats ciutadanes que s'hi desenvolupen. Per tant, si es volen estimular les interaccions i la vida comunitària cal millorar les condicions per poder estar a l'aire lliure i fer ús de l'espai públic, en especial, afavorint entorns per a la trobada i el joc, que són tant o més importants per a un desenvolupament saludable dels nois i noies com la nutrició, l'habitatge, la salut o l'educació, tal com afirma la Convenció dels Drets dels Infants.

D'altra banda, també es va fer èmfasi que els governs, també els locals, tenen una sèrie d'obligacions per avançar en el dret al joc i en la creació d'entorns que promoguin el benestar i el màxim desenvolupament de la infància i l'adolescència, tal com estableixen la Convenció dels Drets dels Infants i la Carta de Ciutadania, Drets i Deures de Barcelona.

Com recorden les Nacions Unides, els governs locals tenen també obligacions per generar entorns apropiats. En primer lloc, planificar els entorns, instal·lacions i espais de joc i esbarjo, tenint en compte l'interès de l'infant, la igualtat d'oportunitats i l'enfocament de gènere. En segon lloc, oferir oportunitats de participar i ser escoltats als nens, nenes i adolescents en l'elaboració de polítiques i estratègies relacionades amb el joc i el lleure, la creació de parcs i el disseny de comunitats. I en tercer lloc, recollir dades i avaluar aquestes polítiques i programes per rendir comptes de com avancen els drets dels infants i adolescents a través de la millora de l'espai públic de la ciutat, realitzant recerques sobre la diversitat d'usos de l'espai públic en les seves vides quotidianes.

AMPLIA LA INFORMACIÓ

La ciutat, amb ulls d'infant

D'acord amb les propostes formulades en la jornada, així com amb les demandes formulades per infants i adolescents en diversos processos participatius com el PAM, i amb les observacions que la Convenció dels Drets dels Infants formula a les administracions locals respecte del dret al joc, l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona, com a instrument públic dedicat a acompanyar l'administració local en el seu paper de garantia dels drets d'infants i adolescents, seguirà fent propostes i impulsant canvis concrets.

Algunes d'aquestes propostes són **revisar l'actual plec de condicions de les zones de joc infantil** amb criteris d'afavorir l'exercici del dret al joc, així com **revisar l'actual ordenança del civisme des d'una perspectiva dels drets dels infants**, establir zones de baixes emissions al voltant d'escoles i instituts com a àrees prioritàries de protecció permanent contra la contaminació, instal·lar més aparcaments de bicis i també de patinets al davant dels centres educatius o crear òrgans o espais estables on infants i adolescents puguin establir un diàleg amb l'Ajuntament, entre altres.

• CIUTAT • VALORS

EL + VIST

- 1 Del fracàs escolar se n'aprèn
- 2 Quan la Rumba entra a les aules
- 3 Premis i càstigs: ni funcionen ni eduquen

ENTREVISTA

Francesco Tonucci: "Un alcalde que escolta els infants fa gimnàstica democràtica"

El pedagog italià Francesco Tonucci va defensar a Barcelona un model de ciutat pensat des de la visió dels infants: "Sovint defensem més els nostres cobres que els nostres fills"

- La infància que exerceix el dret a la ciutat
- Rys Farthing: "La participació dels joves obliga els polítics a cedir poder"
- Deixeu els nens votin (o almenys que participin)

Pau Rodríguez [Segueix @pauroda](#)

19.12.2016 - 08:51

[Tuit](#)

[Comparteix](#)

Francesco Tonucci / Foto: © Sandra Lázaro

Existeix *L'Instant Frato*. Acostuma a visitar, de forma inesperada, a tots aquells que s'interessen per l'educació o la infància. De sobte, topen amb una de les vinyetes que durant cinquanta anys ha dibuixat Francesco Tonucci, i descobreixen, en una experiència sense retorn, que el món guanya coherència quan s'observa amb ulls d'infant. Aquest és *L'Instant Frato*, que és a la vegada una finestra per accedir al pensament i obra d'aquest pedagog italià, ideòleg del concepte de *La ciutat dels nens*, gran defensor de la participació dels infants en societat, militant insubornable del plaer de jugar i partidari d'una escola més connectada amb la vida dels nens i nenes. Aquesta setmana ha estat a Barcelona per participar en [dues jornades, sobre els drets dels infants i sobre la seva participació en política](#).

Per què ens costa tant prendre'ns seriosament les opinions dels nens?

Tots hem estat nens, n'hem viscut l'experiència, però quan ens fem adults ens n'oblidem i ens posem a reproduir tot allò que ens ha fet patir de petits. Mira què passa amb els deures, sense anar més lluny. L'altre dia li preguntaven a un nen per què els adults han d'escoltar els infants, i ell va respondre: 'Perquè tenim més experiència'. Em vaig quedar parat, i ell es va explicar: 'Vosaltres vau ser nens, però ja no ho sou. Sobre la infància, som nosaltres els qui tenim experiència'. És així.

Per què val pena escoltar els nens a l'hora de prendre decisions no només que els afecten a ells, sinó a tota la societat?

Perquè són diferents. D'entrada són més baixets i tenen una perspectiva diferent del seu entorn, però és que també tenen desitjos diferents als dels adults. Un alcalde que aprèn a escoltar els infants està fent gimnàstica democràtica. Els nens són uns grans mediadors i representants dels altres, entenent tots aquells col·lectius que estan fora dels cercles de poder: gent gran, discapacitats, pobres, estrangers...

Ets mestre/a d'Educació infantil?

Descarrega't gratis el conte *Els Reis d'Orient*

Descarrega-te'l aquí

Lliurament del premi Marta Mata a El Diari de l'Educació

Per què la guerra de Síria ens importa a tots?

Els articles més destacats, al teu correu

* camps obligatoris

Correu electrònic

Nom

Cognoms

Ciutat

[Inscriu-te](#)

Que se'ls ha d'escoltar, de fet, ho reconeix molta gent. Està recollit a la Convenció dels Drets dels Infants des de fa 25 anys. A moltes ciutats s'han fet consells d'Infants, s'ha animat els Infants a fer propostes... El problema és que poques es tenen en compte.

És que aquí hem d'esclarir què significa escoltar. Una escolta verdadera no parteix de la generositat, sinó de la necessitat. És l'única manera. Jo, com a adult, m'he d'adonar que no puc fer sinó escoltar-te. La demostració contrària és l'actual: els adults, en la gestió del poder, estem fracassant en tots els àmbits: en medi ambient, en economia, en allò moral... És un desastre! Si som democràtics hem d'adonar-nos de les necessitats de tots. Escoltar significa tenir en compte les teves necessitats. I potser no ho faré tot, però et diré què faré i què no, i per què. Rendir comptes davant els nens és important. I no estic parlant d'assumir literalment el que diuen els nens, sinó buscar el sentit profund d'allò que ells a vegades expressen de forma aparentment superficial. Els seus pensaments estan connectats amb la seva experiència, local i reduïda, i un bon polític ha d'aprofitar per convertir-ho en una política general.

Ho acostumen a fer, els polítics?

Sovint vivim intents fracassats. A Roma ens va passar fa poc. Els nens van descobrir que el reglament municipal deia que a l'espai públic estava prohibit jugar-hi, cosa que va en contra de la Convenció de l'ONU, que reconeix el dret al joc. Van escriure a l'alcalde demanant-li un canvi de reglament i, després que s'obris un feixuc procés per modificar la norma, l'article va recollir que l'ajuntament "afavoreix" el joc dels nens en espais comuns. Ja ho veus, quan es tracta de nens els adults ho concedeixen tot –en aquest cas, més del que demanaven–, però el problema és que després es compleix poc. Ho vam celebrar ocupant una plaça i jugant-hi, i després vam enviar una carta a l'alcalde on li demanàvem que ara havia de complir amb el seu compromís, retirar tots els cartells de *prohibit jugar*, en definitiva, obrir una reflexió com a ciutat amb vocació de permetre als nens jugar. Però tot això amb el temps es va diluint.

Aquest procés de reflexió no ha de ser fàcil en unes ciutats com les que tenim.

El joc és una de les activitats més importants al llarg de la vida, especialment decisiva en els primers anys. Però perquè els nens puguin jugar han de poder sortir de casa sense els seus pares, perquè el joc ha de ser lliure, no acompanyat. I una ciutat s'ha de proposar garantir això. A Pontevedra, per exemple, l'alcalde va escoltar això i anys després em va dir que l'havia convençut i que ho volia tirar endavant. A la majoria d'alcaldes, de fet, els encanta la proposta, i em diuen: 'Dona'm dos anys per solucionar el tema del trànsit i en tornem a parlar'. Però mai no es resol, aquest tema, és irresoluble. D'entrada, perquè en l'ordre de prioritats situen els cotxes a dalt de tot, quan hauria de ser el contrari: les ciutats haurien d'estar fetes a mida de les persones. A Pontevedra ho van assumir i, per exemple, van fer les voreres amples perquè hi poguessin passar dues persones de costat amb un paraigües.

Tot això té a veure amb el concepte de *La ciutat dels Infants*, que vostè va posar en pràctica a la seva població natal, Fano, fa més de 20 anys. En què consisteix aquesta iniciativa?

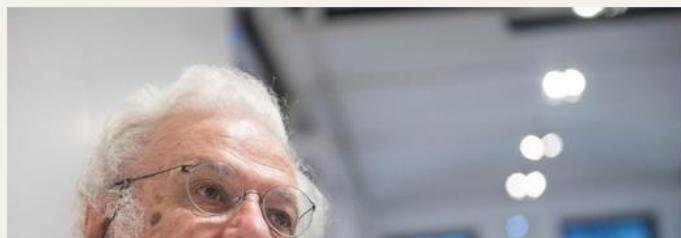
Creiem que després de la darrera Guerra Mundial, en la reconstrucció de les ciutats, aquestes es van fer a mida d'un ciutadà adult, home i treballador. Això va condicionar horaris, serveis i urbanisme. Es va fer tot a la seva mida, i ens vam oblidar de tota la resta, que poc a poc està condemnada a desaparèixer de la ciutat. La nostra proposta és canviar el model i agafar el nen com a referència, però no per fer una ciutat infantil, reduïda i *montessoriana*, sinó per fer-la per a tots. I per estar segurs que serà per a tots agafem els nens com a referència.

Per què els Infants i no altres col·lectius vulnerables, com la gent gran?

Perquè és molt més poderós quan una cosa te la diu el teu fill. Així és més fàcil fer *xantatge* als adults: els canvis te'ls demanen els teus fills.

Aquesta és una idea recurrent en les seves vinyetes. Els nens que les protagonitzen demanen als seus adults que parlin de prendre decisions que no tenen en compte les generacions futures.

Això és dramàtic. Nosaltres dels nostres avis en vam heredar un gran augment de l'esperança de vida en només dues generacions. Avui, per primer cop en la història de la humanitat, els qui van néixer el 2000 tindran menys esperança de vida. Això em fa vergonya. Ens aprofitem dels recursos naturals com si fóssim la darrera generació a la Terra. Hi havia tribus natives americanes que deien que les autoritats han de tenir en compte set generacions següents a l'hora de prendre decisions. La ciutat del futur no té més remei que ser una ciutat postautomòbil. Si no, no podrem viure. Però defensem més els nostres cotxes que els nostres fills. És incomprensible, però és així.

Recomanat per a tu

mSchools
Toolbox

Entrevistes més recents

Francesco Tonucci: "Un alcalde que escolta els infants fa gimnàstica democràtica"
Julio Carabaña: "PISA mesura aptituds que no es desenvolupen a les escoles"
Joan Badia: "Si voleu avaluar els mestres el que també hem de fer és acompanyar-los"
Miquel Àngel Alegre: "Cal mesurar el que fem per saber si genera canvis: educar va d'això"
Josep M. Vilalta: "Ens hem acostumat a un sistema educatiu infrafinançat"

Enllaça amb la comunitat educativa

Cerca

Premiu enter per cercar

Francesco Tonucci / Foto: © Sandra Lázaro

Al principi de l'entrevista ha citat els deures. ¿Què li semblen, a vostè que sempre ha defensat una model educatiu on els alumnes treballin a partir de les experiències que viuen fora de l'escola?

Sé que a Espanya hi ha una protesta que té a veure sobretot amb la vida familiar, perquè els pares no poden passar temps amb els seus fills, i em sembla lògic. L'escola no té dret a ocupar un temps que no és seu. La Convenció parla d'un dret a l'escola i d'un dret al joc, dedica un article a cadascun, sense que el primer tingui més importància que el segon. Si l'escola ocupa el matí i part de la tarda, la resta del temps no és seu. És temps dels nens. I després ja parlarem amb els pares...

... Que el voldran ocupar tot amb extraescolars.

Sí. Però el que a mi m'interessa és que l'escola hauria d'estar summament interessada en que els infants visquin aquest temps, de fora l'escola, de forma satisfactòria, intensa, viva, amb els amics, perquè aquest és el temps dels descobriments, de les sorpreses, i aquests són materials preciosos per dur-los després a l'escola. Si no, l'escola està condemnada al currículum i el llibre de text. I això és una mala escola. Freinet, Montessori... Tots els grans mestres que hem tingut treballaven sobre el que els nens i nenes els portaven a l'escola. Però avui els nens no poden portar o explicar res, i no perquè siguin zelosos del que viuen, sinó perquè no tenen res per explicar... Parlaran de la tele? Dels deures? De les extraescolars? Hem de permetre als nens viure experiències significatives, i l'escola hauria de ser aliada dels nens en aquest sentit i ajudar a les famílies a superar aquest neguit de projectar els seus desitjos sobre els fills.

Aquest model escolar requeriria molts canvis: un currículum menys invasiu, una major autonomia dels mestres...

Sí, sí, clar. A Espanya, com a Itàlia, se segueix pensant que l'escola es pot reformar amb reformes. I és interessant notar una cosa: vosaltres teniu la LOMCE, que és una mala legislació, i nosaltres, tenim una bona llei. Però les escoles italianes i espanyoles s'assemblen molt. Perquè la legislació no influeix.

Vostè ha explicat sovint la *legalilitat* en què viuen les escoles. Les lleis situen un marc, a vegades molt avançat, a vegades tot al contrari, però té poc a veure amb el que es fa a classe.

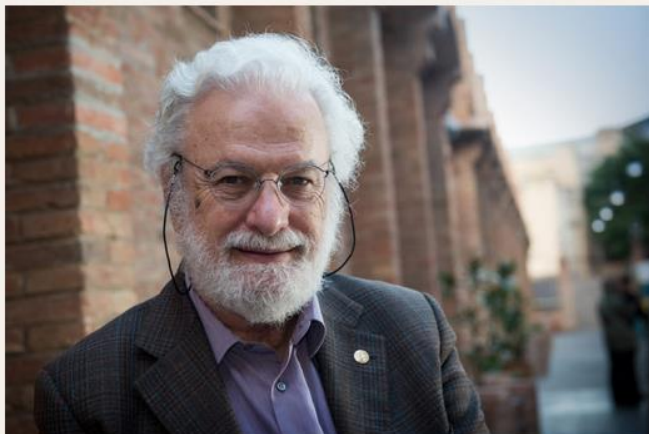
L'únic que pot salvar l'escola són els mestres, però segueixen sortint d'universitats on es dediquen a escoltar els professors, prendre apunts i repetir el que diu el professor a l'examen. Això vol dir que l'escola no canviarà mai. És igual quins siguin els continguts, perquè la proposta segueix sent la lliçó, els apunts i la repetició. La formació dels mestres hauria de ser totalment diferent, de tallers, de creació, de metodologia científica, amb treball amb nens des del minut u per veure si tens aptituds per treballar amb nens i o no... A Itàlia no només tothom pot ser mestre, sinó que ho és qui ha fracassat en altres aspiracions. Si tens aquest panorama, ja pots fer el currículum més bonic del món, que ningú no el sabrà interpretar. En canvi, un bon mestre ja sap com fer l'escola, sense necessitat de programes ni propostes.

Canviar la escola si tinguéssim en compte l'opinió dels infants?

Totes les decisions que es prenen a l'escola han de tenir la implicació dels nens. Amb això no dic que haguem de fer els centres tal com ells ens demanen, però el que és segur és que no es poden fer sense saber què pensen els nens: què pensen dels deures? De com es porten els seus profes? De les assignatures? Hem d'estar més oberts a una gestió participada. Això hauria de valer el mateix per un hospital on hi hagi nens o per un museu, com passa per exemple amb el consell d'infants que té el Museu Blau de Barcelona.

Potser així les escoles serien més "belles", tal com vostè sempre reivindica.

Serien més properes al que ells volen. No serien avorrides. Els nens s'avorreixen a l'escola! I això no ho podem permetre ni considerar-ho normal o natural! Una escola com la que tenim funciona a un percentatge molt baix... Si comparem el que un nen ha après als 16 anys tenint en compte les hores que ha passat a l'escola... És impressionant.

Francesco Tonucci / Foto: © Sandra Lázaro

DIRECTO La problemática de la gentrificación en las ciudades, en Carne Cruda

Catalunyaplural.cat

Política Barcelona Sanidad Educación Trabajo Cultura Opinión Blogs TV Quiénes somos En català

Catalunya / El Diari de l'Educació

La infancia que ejerce el derecho a la ciudad

- 1 Un proyecto participativo en la escuela Baró de Viver de Barcelona para remodelar su valla permite a los alumnos tomar conciencia del espacio público.
- 2 Esta fue una de las iniciativas que se presentó en la jornada *Los derechos de los niños y adolescentes en la ciudad* celebrada en la capital catalana
- 3 Este es un artículo publicado en El Diari de l'Educació

Pau Rodríguez [Seguir a @paurodra](#)

18/12/2016 - 06:00h

PUBLICIDAD

OCULTAR PUBLICIDAD

SALVA A LAS ABEJAS
¡Sin ellas no habría polinización! Firma para protegerlas.

Alumnos del colegio Baró de Viver, frente a la valla que rodea su escuela / La pell de la ciutat

Para llegar a la sede del distrito de Sant Andreu de Barcelona este lunes, los alumnos de quinto de Primaria del colegio Baró de Viver –del barrio que lleva este mismo nombre– tuvieron que atravesar dos muros. El que rodea la escuela, de ladrillos y coronado por un enrejado, y el que rodea el barrio, compuesto por el río Besòs, las vías del tren y el nudo viario de la Trinidad. Sobre el segundo, todavía no les han pedido la opinión, pero sobre el primero, que está pendiente de reformas, los niños y niñas de la escuela tienen claro que sí deben darla. "Queremos que sea también un espacio de juego, para hablar, para compartir momentos", explicaba Mireia Molina, tras encajar junto con sus compañeros de clase la mano de Carmen Andrés, concejala de Infancia, Juventud y Gente Mayor, a quien presentaron su proyecto *Juegos y encuentros alrededor de la valla*.

Con esa reunión, los alumnos de la clase de Quinto del Baró de Viver ejercían su derecho a ser escuchados en aquello que les afecta. "Es un derecho que está reconocido por las Naciones Unidas desde 1989", reivindica Elena Guim, arquitecta y miembro de *L a pell de la ciutat*, un colectivo para la transformación ciudadana del espacio público que ha trabajado codo con codo con esta escuela para convertir una simple obra, la remodelación de la valla que rodea el centro, en todo un proyecto comunitario que ha involucrado niños, maestros, familias y vecinos en el replanteo de cuál quieren que sea el uso público de su escuela y de todo lo que la rodea.

Esta experiencia fue una de las muchas que protagonizaron el pasado jueves la jornada *Los derechos de los niños y adolescentes en la ciudad*, celebrada en el Espai Jove La Fontana de Barcelona. "Nos hace falta una política proactiva, sistemática y transversal para favorecer la ciudadanía activa e incluir las voces de los niños y adolescentes", valora María Truñó, directora del Instituto Infancia y Adolescencia de Barcelona, responsable de las jornadas junto con el Instituto Municipal de Educación de Barcelona (IMEB). "El espacio público, y todo lo que hacemos, no es neutro", sostiene Guim, "si los que planean las ciudades tienen en cuenta las necesidades de los colectivos más frágiles, entre los que se cuentan los niños, tendremos una ciudad más amable".

el diari de la sanitat

Tres claves sobre el colapso en las urgencias de los hospitales catalanes

Blanca Blay

La falta de recursos, las necesidades complejas de los enfermos crónicos y una atención primaria infravalorada explican la saturación de la red de urgencias

el diari de l'educació

El repte d'impulsar un sistema educatiu per a tothom

El Diari de l'Educació

La presentació de la segona revista d'El Diari de l'Educació ha abordat el repte de la inclusió tant des de l'administració, com des d'una escola d'educació especial i d'una escola inclusiva

Segueix l'actualitat catalana al correu amb Catalunya Plural

El teu email aquí

Apunta-m'hi

PUBLICIDAD OCULTAR PUBLICIDAD

Testea tu Inglés

Testea tu Alemán

Testea tu Italiano

Testea tu Francés

Testea tu Portugués

Y la valla del Baró de Viver, ahora mismo, no es la más amable –ni tampoco la más funcional–. Por la disposición urbanística del entorno, este muro, de tres metros, es el primero con el que te topas cuando llegas al barrio. "No es lo más agradable", constata Guim. A esto se le suma otra carencia, y es que algunos adolescentes del barrio saltan la valla por las tardes para organizar campeonatos de fútbol, lo que preocupa a los más pequeños de la escuela. Con este diagnóstico, *La pell de la ciutat* inició un proyecto para repensar el muro en el que han participado, "sin prejuicios", sostiene Guim, incluso estos jóvenes que se colaban en la escuela.

"Este trabajo nos ha permitido descubrir los espacios que hay dentro y fuera del colegio, y lo importante que es para los niños que sean abiertos y públicos", reflexiona Mónica Prado, tutora de los de Quinto. Preocuparse por lo que los rodea es una forma de construir ciudadanía, cree Prado, consciente del valor que tiene conocer qué es el ayuntamiento o cuáles son los equipamientos públicos para unos alumnos que viven en un barrio tan aislado que cuando van a la sede de su distrito dicen que van a *Barcelona*.

Alumnos del colegio Baró de Viver paseando por su barrio dentro del proyecto sobre remodelación de la valla / La pell de la ciutat

La ciudad de los niños contra la ciudad de los coches

"Una ciudad es educadora cuando permite a los niños recorrerla libremente". Con estas palabras desafiaba el prestigioso pedagogo italiano Francesco Tonucci las ciudades del siglo XXI. Entre ellas Barcelona. "Necesitamos que el espacio público lo sea de verdad, y ahora mismo está ocupado en un 60% por medios privados, los coches, cuando además los que conducen son una minoría", criticaba Tonucci en el diálogo que mantuvo en el marco de las jornadas sobre derechos de los niños con la arquitecta barcelonesa Itziar González y el comisionado de Educación del ayuntamiento, Miquel Àngel Essomba. "Si los niños no pueden salir de casa sin un adulto, nunca podrán vivir experiencias que tienen que ver con el juego y que son fundamentales para su desarrollo", se lamentaba.

Creador de la iniciativa *La ciudad de los niños* –consistente en estructurar las poblaciones teniendo en cuenta la visión de sus habitantes más jóvenes–, Tonucci ha reconocido que siempre que ha presentado este proyecto a alcaldes de grandes ciudades le han respondido lo mismo: "Les encanta, me dicen, pero acto seguido me piden un margen de un par de años para resolver la cuestión de los coches". Y nunca se resuelve. Una de las ciudades españolas en las que más se ha avanzado en este modelo es Pontevedra, según recuerda siempre Tonucci.

El acto sirvió también para reivindicar un año más los caminos escolares de Barcelona –ideados precisamente por Tonucci y presentes en muchas otras ciudades de Catalunya y del mundo–, y para que alumnos de diversas escuelas e institutos de la ciudad trasladaran a los presentes proyectos educativos relacionados con la mejora de la ciudad. Son experiencias de participación necesarias para avanzar hacia una ciudad que tenga más en cuenta la voz de niños y adolescentes, pero no suficientes. Así lo ve María Truñó. "No es suficiente que proliferen experiencias, hace falta evaluarlas para saber que, aparte de los aprendizajes personales, hay ciertos impactos sociales en la ciudad", asegura. Y concluye: "Deberíamos poder respondernos en qué ha mejorado Barcelona gracias a tener en cuenta las propuestas de los niños hasta ahora".

[[OBJECTIU]]

La participación en política de los niños

Más allá de las ciudades, esta semana se celebró en Barcelona otro simposio sobre participación infantil y adolescente en las políticas públicas: *Los consejos de niños y el CNIAC. Nuevas formas de participación política y cívica de los niños y niñas de Cataluña*, organizado por la Universidad de Barcelona y RecerCaixa, por el que pasaron decenas de chavales, políticos municipales –técnicos, concejales y alcaldes– y expertos internacionales entre los que se se lo contaba también Tonucci. "Hablar de los niños y niñas, sin los niños y las niñas, es hablar de participación sin participación, y el simposio quiere romper esta dinámica", expresaba Asun Llena, una de las investigadoras de la UB que ha organizado el encuentro.

"A los niños y a los adolescentes sólo se nos suele preguntar qué queremos para la

Testea otros Idiomas

+B www.babbel.com

PUBLICIDAD

OCULTAR PUBLICIDAD

Amb les assegurances que contractis i una alarma, aconseguir fins a

1.000 €

en una Targeta Regal

+ informació

PUBLICIDAD

OCULTAR PUBLICIDAD

¡CONSIGUE HASTA 300€ PARA GASTARLOS COMO TÚ QUIERAS!

1. COMPRAR UN PRODUCTO DE MÁS DE 500€ ENTRE EL 16 Y EL 25 DE ENERO DE 2017.

2. REGISTRA TU COMPRA AQUÍ HASTA EL 5 DE FEBRERO Y LLÉVATE UNA TARJETA BLACK DE:

*Consulta condiciones aquí

Recomanat per a tu

Meritxell Batet replica a Susana Díaz: "En España no hay saqueo" www.eldiario.es

Denuncian que un grupo de investigación de la UB funciona www.eldiario.es

No tendremos salud mental si la gente sigue sin tener resueltos la www.eldiario.es

El documental que desmonta la versión del Gobierno sobre las www.eldiario.es

Add This

Periodisme Plural 2706 Me gusta

Me gusta esta página Registrarte

Sé el primero de tus amigos en indicar que le gusta esto.

Tweets por @CatalunyaPlural

"A los niños y a los adolescentes sólo se nos suele preguntar qué queremos para la Fiesta Mayor y qué pensamos del parque del pueblo, pero nada más", se lamentaba Meritxell Castany, actual presidenta del Consejo Nacional de Infancia y Adolescencia de Catalunya, constituido en 2014 con la intención de canalizar las propuestas de los consejos de infancia que hay en todo el territorio.

Sin embargo, a pesar de los organismos que se han creado, la mayoría de expertos constata la paradoja de una sociedad que considera la infancia como una etapa estratégica y, a la vez, no le concede prioridades políticas. Mecanismos de participación como los consejos de niños deberían nacer de la "necesidad", y no de la "generosidad" o "para tener una buena idea de nosotros mismos", reclamaba Tonucci. Al final de la jornada sobre derechos de los niños, Tonucci participó en un diálogo con el director fundador del diario Ahora Carles Capdevila.

Inserir Ver en Twitter

LO + Leído Comentado

Carles Puigdemont levanta el telón al último acto del 'procés'
Arturo Puente

La protesta de los taxistas contra el "intrusismo" colapsa las principales vías de entrada a Barcelona
CatalunyaPlural.cat

Ada Colau mira ahora hacia el Llobregat para avanzar en su proyecto metropolitano
Veray S. Iborra

Los cambios fiscales que quiere la CUP: más IRPF a partir de 60.000 euros y derogar la rebaja del impuesto al juego

la primera comunitat online de l'acció social a Catalunya

social.cat

ACTUALITAT

REPORTATGE

ENTREVISTA

OPINIÓ

ACTUALITAT

PUBLICITAT

joiamagazine
Comunicació social en salut mental 2.0

< anterior | següent >

Francesco Tonucci: 'Els nens que van a peu a l'escola tenen més capacitat d'atenció'

El pedagog italià ha inaugurat, junt amb l'arquitecta Itziar González, la jornada 'El drets dels infants a la ciutat' a Barcelona

Laia Soldevila Roig

lleure, infància i adolescència, Educació

★★★★★

Dijous, 15 de desembre de 2016, a les 14:00 h

Les ciutats no estan pensades per a infants i adolescents. Amb la voluntat de millorar l'espai públic per a ells - i per extensió per a tota la ciutadania- l'Institut de la Infància i l'Adolescència ha impulsat al llarg de tot aquest dijous, 15 de desembre, un **jornada per parlar del drets dels infants a la ciutat**. Per reflexionar sobre l'actual model de ciutat i per repensar-la, la jornada ha començat amb una conversa entre l'arquitecta i urbanista Itziar González i el pedagog Francesco Tonucci.

"L'espai públic, no és veritablement públic"

Amb aquesta reflexió el pedagog Tonucci, també investigador del Centre de Recerca italià especialitzat en infància i ciutat, ha volgut centrar la idea que per convertir la ciutat en un veritable "espai educatiu" per als infants cal que aquest espai "sigui públic" i s'hi permeti "circular lliurement". El problema, a parer de l'arquitecta Itziar González, és que "confonem l'espai públic i l'espai administratiu-delegat". Segons l'arquitecta, actualment el que entenem com a espai públic és aquell regulat per l'Administració i per això proposa tornar a parlar de "carrer" entès com aquell espai que "gestionen els veïns a través del diàleg entre ells". És precisament en aquest lloc autogestionat on els infants han de crear el seu espai, una reflexió compartida per ambdós ponents.

"No hem de jerarquitzar el carrer, l'hem de definir en cada moment"

Me gusta 212

Tuit

G+ 0

Etiquetes:

camí escolar drets educatiu espai públic francesco tonucci infants institut de la infància i adolescència itziar gonzalez jornada,

L'afirmació l'ha feta Itziar González en constatar que a la pregunta de Tonucci "de qui és la ciutat?" la resposta era, per aquest ordre, "dels cotxes, les motos, les bicicletes i, finalment, dels vianants". González ha dit que la seva aposta era "decidir en cada moment quin ús se li dóna al carrer a partir del diàleg i sense apriorismes". El pedagog, que ha agafat el fil d'aquesta proposta "d'igualtat" a l'espai públic, ha demanat que els carrers siguin vertaderament segurs per als vianants i en especial pels infants, més enllà dels camins escolars que s'han començat a implantar. "Hem de pensar en barris segurs i per fer-ho hem d'implantar a tothom: des de comerciants a veïns", ha explicat Tonucci.

"Les ciutats no ofereixen espais per a que infants i adolescents s'expliquin"

Així és com González i Tonucci han compartit la denúncia de la poca llibertat que ofereix la ciutat per als infants. El pedagog italià ha demanat "escoltar les aportacions dels nens" i González ha remarcat la necessitat que els infants siguin els "protagonistes de l'espai públic i fins i tot puguin 'tunnejar' el camí que fan amb obres seves, per reivindicar que han estat allà". Després de conferenciar per tot el món, Tonucci ha corroborat que tots els infants del món s'assemblen perquè volen "sortir, trobar-se i jugar amb tota llibertat" i per això ha demanat de revertir la idea "que acompanyar l'infant" ha de ser "vigilar-lo o controlar-lo".

"Els infants han de caminar i descobrir per tenir capacitat espacial"

Cada cop els infants i adolescents estan més reclosos. A casa, a l'escola, en un espai concret de lleure i també als transports públics que els duen d'un lloc a l'altre. Per tancar la conversa, ambdós professionals han reivindicat la necessitat de trepitjar la ciutat i de caminar, clau per desenvolupar la seva creació de mons, segons González, i la seva capacitat d'atenció, segons Tonucci. El pedagog ha citat estudis que s'han fet amb nens que van a l'escola en cotxe i nens que hi arriben caminant i aquests segons tenen una capacitat d'atenció fins a 4 hores superior a la resta. "Fins ara, la ciutat ha estat dissenyada per pocs i en canvi l'usem molts. Ho hem de revertir", ha clos l'arquitecta.

"Senyor Tonucci, com sap què volen els infants?"

El diàleg entre els dos pensadors no podia acabar sense la intervenció d'infants i adolescents que també han aportat les seves reflexions a la jornada. Per això, alumnes de quatre centres educatius implicats en el programa 'Camí escolar, espai amic' han fet preguntes als ponents com la que encapçala aquest paràgraf ("perquè me'ls escolto", li ha respost el pedagog) i també sobre com convertir Barcelona en un gran "espai amic" o qui pensa el model de ciutat que tenim. Els alumnes també han aportat la seva visió per reivindicar més espais lliures de jocs, una ciutat per a vianants i un pla contra la contaminació. Experiències sobre accions a l'escola, mobilitat sostenible, organització i prevenció de conflictes són alguns dels temes que es tractaran als tallers de la tarda.

 5700 lectures Cap comentari

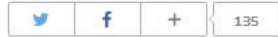
 Enviar

Escoltar els nens perquè els necessitem

CARLES CAPDEVILA ACTUALITZADA EL 15/12/2016 22:06

CARLES CAPDEVILA

ÉS UNA SORT conversar amb Francesco Tonucci sobre els drets dels nens, i de com fer una ciutat millor per a ells. La societat té una part cínica que fa caricatura de persones que defensen la canalla, per això *infantil* és fa servir sovint com a desqualificatiu. Tonucci és un revolucionari. Reclama el dret dels nens a jugar lliurement, i adverteix que la frase és redundant perquè sense llibertat no hi ha joc (cosa que han oblidat els ajuntaments que pengen cartells de "Prohibit jugar" als parcs infantils). Defensa que hi hagi consells d'infants i que se'ls escolti, però per fer-los cas. I no des d'una falsa generositat, perquè queda bé, triant els que diguin coses gracioses per continuar com sempre, sinó des de la convicció que necessitem la seva llibertat, la seva imaginació, la seva valentia. Els mitjans, sobretot la tele, tendim a disfressar els nens d'adults, fer-los cuinar o imitar cantants famosos, i seleccionar els que diuen el que volem sentir, el que considerem oficialment "enginy infantil". La seva proposta és més profunda. Busca la mirada que no estigui corrompuda pel que esperem d'ells. Diu Tonucci que un nen italià va demanar a l'alcalde de Roma que li donés permís per poder anar sol per la ciutat. L'home li va dir que això només ho podien fer els pares. El nen va respondre: "És que els pares diuen que no m'ho poden permetre perquè la ciutat no és segura". Per això li estava dient a l'alcalde una cosa lògica, però que als adults no se'ns acut. Lluny de resignar-se, exigia que fessin la ciutat segura perquè ell pogués anar sol pel carrer. Aquesta és la revolució pendent: les ciutats són segures quan els nens hi poden campar lliurement. La majoria d'accidents infantils són a casa o al cotxe, els dos llocs on ens sembla que els protegim. Una ciutat on els nens i els vianants són prioritats és la ciutat de les persones, i tots hi sortim guanyant.

Comparteix a facebook

Comparteix a twitter

PUBLICITAT

El Corte Inglés

El + vist

1. La rifa de Nadal, en directe
2. L'atropellament d'un mossos a Rubí causa tensió entre el comissari i cap i els...
3. Elsobtat Interès pel Prat
ALEX PONT MANTÉ
4. 'Wearables', el regal que no hauries de fer aquest Nadal

Colau defiende que los niños participen en la creación de políticas para hacer una ciudad mejor

La alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, ha defendido este jueves incrementar la participación de los niños en la producción de políticas públicas, no sólo por justicia, sino porque con su mirada se puede construir una ciudad mejor, según ella.

Comparte en Facebook Comparte en Twitter

15/12/2016 20:02

BARCELONA, 15 (EUROPA PRESS)

La alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, ha defendido este jueves incrementar la participación de los niños en la producción de políticas públicas, no sólo por justicia, sino porque con su mirada se puede construir una ciudad mejor, según ella.

"Les necesitamos más que nunca, porque no sólo son o pueden ser un colectivo vulnerable, sino que es uno de los colectivos más valientes, saludables e imaginativos que tenemos", cualidades necesarias ante los retos actuales, ha dicho Colau en la clausura de la jornada 'Els drets dels infants a la ciutat'.

Ha abogado por "incorporar el punto de vista de la infancia en el conjunto de políticas de la ciudad, no para que respondan a los niños y a las niñas, sino para que sean mejores para todos", algo que ha ejemplificado con el ámbito de la seguridad, porque los adultos la ven confrontada con la libertad, cuando los niños la describen como la posibilidad de salir tranquilamente a la calle, por lo que vinculan libertad y seguridad.

Cree que hay que decidir si avanzar hacia una "ciudad fortificada o hacia una en la que los ciudadanos hayan aprendido a cuidarse y a cuidar", algo que cree que es un sueño al que debe aspirar Barcelona para que sea una ciudad más amable, saludable, diversa y humana de la que sus ciudadanos estén orgullosos.

"Cuando hablamos de adaptar una ciudad a los niños, nos hemos centrado en cubrir carencias, en cómo hacer mejores parques y más equipamientos infantiles y caminos escolares, pero estamos convencidos de que hay que ir mucho más allá", ha sostenido Colau.

Colau ha dicho que "cuando tienes un hijo, la ciudad cambia radicalmente" porque se advierten elementos que antes pasaban desapercibidos y después parecen inseguros, y ha asegurado que su Gobierno municipal trabaja para recuperar la ciudad para todos, también para los niños.

MOVILIDAD Y TRANVÍA

También se ha referido a la movilidad, apostando por reducir el vehículo privado, y ha añadido: "Cuando planteas cambios como las 'supermanzanas', el tranvía por la Diagonal o triplicar los carriles bici, también nos llaman utópicos, buenistas e incluso antidemocráticos, pero tenemos muy claro que es el camino para hacer de Barcelona una ciudad más amable".

Como anécdota, ha explicado que algunos le dicen que ha sido valiente al quedarse embarazada siendo alcaldesa, cuando es la "decisión más sabia y saludable" que ha hecho en el último año, y más que ver su embarazo como un impedimento lo ve una condición para poder seguir ejerciendo un cargo que permite poca conciliación de la vida laboral y familiar, algo que tiene intención de cambiar.

Colau ha intervenido después de una entrevista del periodista Carles Capdevila al pedagogo Francesco Tonucci, quien ha destacado el potencial de los niños porque "no se resignan, hacen preguntas y propuestas de cambio", algo que ha asegurado que sería útil para una ciudad con una alcaldesa inquieta e insatisfecha, porque pueden contribuir a resolver problemas, según él.

Temas relacionados: Ada Colau

Comparte en Facebook Comparte en Twitter

Lo + Visto

Paz Padilla crea polémica en las redes sociales por una imagen donde felicita la navidad

Oficial: Hillary Clinton arrolló a Donald Trump en voto popular

Tres normas sobre la atracción sexual

Ana Rosa Quintana recibe un desesperado mensaje de auxilio

Colau defiende que los niños participen en la creación de políticas para hacer una ciudad mejor

EUROPA PRESS

Publicado 15/12/2016 20:00:40 CET

BARCELONA, 15 Dic. (EUROPA PRESS) -

La alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, ha defendido este jueves incrementar la participación de los niños en la producción de políticas públicas, no sólo por justicia, sino porque con su mirada se puede construir una ciudad mejor, según ella.

"Les necesitamos más que nunca, porque no sólo son o pueden ser un colectivo vulnerable, sino que es uno de los colectivos más valientes, saludables e imaginativos que tenemos", cualidades necesarias ante los retos actuales, ha dicho Colau en la clausura de la jornada "Els drets dels infants a la ciutat".

Ha abogado por "incorporar el punto de vista de la infancia en el conjunto de políticas de la ciudad, no para que respondan a los niños y a las niñas, sino para que sean mejores para todos", algo que ha ejemplificado con el ámbito de la seguridad, porque los adultos la ven confrontada con la libertad, cuando los niños la describen como la posibilidad de salir tranquilamente a la calle, por lo que vinculan libertad y seguridad.

Cree que hay que decidir si avanzar hacia una "ciudad fortificada o hacia una en la que los ciudadanos hayan aprendido a cuidarse y a cuidar", algo que cree que es un sueño al que debe aspirar Barcelona para que sea una ciudad más amable, saludable, diversa y humana de la que sus ciudadanos estén orgullosos.

"Cuando hablamos de adaptar una ciudad a los niños, nos hemos centrado en cubrir carencias, en cómo hacer mejores parques y más equipamientos infantiles y caminos escolares, pero estamos convencidos de que hay que ir mucho más allá", ha sostenido Colau.

Colau ha dicho que "cuando tienes un hijo, la ciudad cambia radicalmente" porque se advierten elementos que antes pasaban desapercibidos y después parecen inseguros, y ha asegurado que su Gobierno municipal trabaja para recuperar la ciudad para todos, también para los niños.

MOVILIDAD Y TRANVÍA

También se ha referido a la movilidad, apostando por reducir el vehículo privado, y ha añadido: "Cuando planteas cambios como las 'supermanzanas', el tranvía por la Diagonal o triplicar los carriles bici, también nos llaman utópicos, buenistas e incluso antidemocráticos, pero tenemos muy claro que es el camino para hacer de Barcelona una ciudad más amable".

Como anécdota, ha explicado que algunos le dicen que ha sido valiente al quedarse embarazada siendo alcaldesa, cuando es la "decisión más sabia y saludable" que ha hecho en el último año, y más que ver su embarazo como un impedimento lo ve una condición para poder seguir ejerciendo un cargo que permite poca conciliación de la vida laboral y familiar, algo que tiene intención de cambiar.

Colau ha intervenido después de una entrevista del periodista Carles Capdevila al pedagogo Francesco Tonucci, quien ha destacado el potencial de los niños porque "no se resignan, hacen preguntas y propuestas de cambio", algo que ha asegurado que sería útil para una ciudad con una alcaldesa inquieta e insatisfecha, porque pueden contribuir a resolver problemas, según él.

INSPECCIÓN HUMEDADES / MOHO

AVISO DE PASO

Dentro del plan de la nueva campaña nacional de información sobre tratamientos de los problemas de la humedad en las viviendas, se están realizando inspecciones totalmente gratuitas en su zona.

[seguir leyendo ->](#)

¿Quién te da más en Informática?

MacBook Air 13
MAGP277A
1.071€

El precio de venta al público (incl. IVA) es de 1.071,00 €.

FINANCIACIÓN HASTA 18 MESES SIN INTERESES*

COMPRA ONLINE

El Corte Inglés
Electrónica y Electrodomésticos

POLICÍA Y JUSTICIA - JUSTICIA Y DERECHOS

Colau defiende que los niños participen en la creación de políticas para hacer una ciudad mejor

POR EUROPA PRESS / LAINFORMACION.COM
BARCELONA | 15/12/2016 - 20:01

Colau defiende que los niños participen en la creación de políticas para hacer una ciudad mejor | BARCELONA | EUROPA PRESS

Etiquetas: Barcelona, Justicia Y Derechos, Política (general), Familia, Elecciones, Magistratura.

La alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, ha defendido este jueves incrementar la participación de los niños en la producción de políticas públicas, no sólo por justicia, sino porque con su mirada se puede construir una ciudad mejor, según ella.

"Les necesitamos más que nunca, porque no sólo son o pueden ser un colectivo vulnerable, sino que es uno de los colectivos más valientes, saludables e imaginativos que tenemos", cualidades necesarias ante los retos actuales, ha dicho Colau en la clausura de la jornada 'Els drets dels infants a la ciutat'.

Ha abogado por "incorporar el punto de vista de la infancia en el conjunto de políticas de la ciudad, no para que respondan a los niños y a las niñas, sino para que sean mejores para todos", algo que ha ejemplificado con el ámbito de la seguridad, porque los adultos la ven confrontada con la libertad, cuando los niños la describen como la posibilidad de salir tranquilamente a la calle, por lo que vinculan libertad y seguridad.

Cree que hay que decidir si avanzar hacia una "ciudad fortificada o hacia una en la que los ciudadanos hayan aprendido a cuidarse y a cuidar", algo que cree que es un sueño al que debe aspirar Barcelona para que sea una ciudad más amable, saludable, diversa y humana de la que sus ciudadanos estén orgullosos.

"Cuando hablamos de adaptar una ciudad a los niños, nos hemos centrado en cubrir carencias, en cómo hacer mejores parques y más equipamientos infantiles y caminos escolares, pero estamos convencidos de que hay que ir mucho más allá", ha sostenido Colau.

Colau ha dicho que "cuando tienes un hijo, la ciudad cambia radicalmente" porque se advierten elementos que antes pasaban desapercibidos y después parecen inseguros, y ha asegurado que su Gobierno municipal trabaja para recuperar la ciudad para todos, también para los niños.

MOVILIDAD Y TRANVÍA

También se ha referido a la movilidad, apostando por reducir el vehículo privado, y ha añadido: "Cuando planteas cambios como las 'supermanzanas', el tranvía por la Diagonal o triplicar los carriles bici, también nos llaman utópicos, buenistas e incluso antidemocráticos, pero tenemos muy claro que es el camino para hacer de Barcelona una ciudad más amable".

Como anécdota, ha explicado que algunos le dicen que ha sido valiente al quedarse embarazada siendo alcaldesa, cuando es la "decisión más sabia y saludable" que ha hecho en el último año, y más que ver su embarazo como un impedimento lo ve una condición para poder seguir ejerciendo un cargo que permite poca conciliación de la vida laboral y familiar, algo que tiene intención de cambiar.

Colau ha intervenido después de una entrevista del periodista Carles Capdevila al pedagogo Francesco Tonucci, quien ha destacado el potencial de los niños porque "no se resignan, hacen preguntas y propuestas de cambio", algo que ha asegurado que sería útil para una ciudad con una alcaldesa inquieta e insatisfecha, porque pueden contribuir a resolver problemas, según él.

BLOGS / NUESTRAS FIRMAS

- EN LA MUESTRA (OPINIÓN)** » Del terrorismo yihadista a las comidas navideñas, pasando por los cuñados que lo saben todo
José Luis Roig
- BLOG ZOOMBOOMCRASH** » Aznar: de presidente admirado a ser tratado como el personaje de 'El guateque'
Carlos Salas
- NO NOS MOVERÁN** » 3 de mayo: la bomba de Rajoy
José Ramón Pin

¿Cómo invertir 40000€ con solo 100€?

Aprende a operar con apalancamiento
¡Recibe tu guía PDF gratuita ya!

Operar en forex/CFDs conlleva riesgos considerables.

BLOGS / NUESTRAS FIRMAS

- EN LA MUESTRA (OPINIÓN)** » Del terrorismo yihadista a las comidas navideñas, pasando por los cuñados que lo saben todo
José Luis Roig
- BLOG ZOOMBOOMCRASH** » Aznar: de presidente admirado a ser tratado como el personaje de 'El guateque'
Carlos Salas
- NO NOS MOVERÁN** » 3 de mayo: la bomba de Rajoy
José Ramón Pin
- TRENTAYMUCHOS** » La inteligente respuesta de Pablo Iglesias sobre la Navidad, el belén y los villancicos
Juan Bosco Martín Algama
- TELEVISIÓN** » 'La Voz España' ya tiene ganador: el problema del

laiaortiz | 15 de desembre de 2016, 1 setmana ago | 0 | 0 | 318

"...un futur en el que existeixi el desig i la possibilitat de pensar en el benestar i en la solidesa. D'aquest futur, els nens i nenes són símbol, repte i garantia"

Francesco Tonucci

Avui he participat en la inauguració de les jornades "El dret dels infants a la ciutat". Una oportunitat per debatre sobre els reptes i les millores necessàries en l'espai públic perquè Barcelona sigui més apropiada per créixer i viure la infància i l'adolescència i, de retruc, per a la resta de la ciutadania perquè sigui una ciutat més comunitària, educadora, saludable, habitable i inclusiva. Unes jornades organitzades per l'Institut Municipal d'Educació (IMEB) que té la responsabilitat no només de les escoles bressol i espais familiars, i de les escoles de música municipals, sinó també d'impulsar i concretar el Projecte Educatiu de Ciutat. I l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona, que és un consorci públic adscrit a l'Ajuntament i integrat també per la Diputació, la UB i la UAB que s'ha repensat el darrer any i s'ha redefinit com a instrument públic dedicat al coneixement per acompanyar polítiques locals que facin avançar els drets dels infants a la ciutat. En altres paraules, una eina que serveixi per vetllar, des del coneixement, perquè el treball de l'Ajuntament faci avançar els drets dels infants i adolescents reconeguts en la Convenció de Nacions Unides sobre els Drets de l'Infant.

Un pont entre el coneixement i la política local per millorar les vides dels ciutadans i ciutadanes dels 0 als 17 anys a Barcelona com a persones integrals, no només com a alumnes, malalts o infants que afronten dificultats socials, que sol ser la mirada poc transversal on l'infant no està al davant ni al centre de les prioritats.

El dret a la ciutat, recollit en la Nova Agenda Urbana o Declaració de Quito d'Habitat III (octubre 2016), que reclama les ciutats per a les persones i per a la ciutadania, cal pensar-lo i concretar-lo també per als infants i adolescents, perquè tenen reconeguts uns drets humans específics i una atenció prioritària que hauria de traduir-se, entre d'altres coses, en un entorn urbà més apropiat per créixer i aprendre. En altres paraules, que els infants se sentin "els preferits", els ciutadans especialment cuidats per la ciutat. Aquest seria un bon indicador de que estem fent realitat el principi de l'interès superior de l'infant.

Però encara estem lluny d'això. L'urbanisme i l'espai públic no és prou inclusiu ni té suficientment en compte les necessitats específiques dels i les ciutadanes dels 0 als 17 anys, ni garanteix els seus drets al màxim desenvolupament, en especial, el dret dels infants i adolescents al descans, al temps lliure, al joc i a activitats recreatives (art.31 de la Convenció sobre els Drets de l'Infant). I, tal com recordava recentment la Síndica de Greuges de Barcelona, encara és menys inclusiu amb els infants amb circumstàncies especials i per això reclamava jocs diversos, adaptats a les diverses necessitats dels infants amb diversitat funcional.

Els infants són realment uns indicadors ambientals destacats: si els veiem pel carrer, desplaçant-se i en els espais públics, indiquen un ambient sa, agradable i segur. Per aconseguir això tan important no n'hi ha prou en confiar en les tries dels adults de les famílies respecte si els fills i filles poden anar sols, cal crear oportunitats i condicions per aconseguir un espai públic apropiat en un doble sentit: per un costat, adequat per a ells i elles, amable, lliure de contaminació i trànsit excessiu, que convidi a sortir al carrer tranquils, al joc, a la trobada amb els altres, amb oportunitats de contacte amb la natura; i, per l'altre, que se l'apropriïn, que se'l sentin i facin seu i que se'n coresponsabilitzin com a ciutadans i ciutadanes que són. El programa *Camí escolar, espai amic*, respon a aquesta voluntat i es proposa afavorir que els nens i nenes a partir dels 8 anys vagin sols a l'escola.

En la jornada d'avui ens ha acompanyat un dels impulsors de referència d'aquesta estratègia vital per als propis infants i per al conjunt de la ciutat: Francesco Tonucci, que ho explica molt bé al seu llibre "Quan els infants diuen prou": *per tots els infants, és de gran importància recuperar espais d'autonomia per créixer, i aquest és el millor regal, perquè expressa l'afecte i la confiança dels pares i mares en les seves capacitats*. Amb la millora de la qualitat de l'espai públic i intensificant estratègies com la de *Camí escolar, espai amic*, hem d'afavorir que com a famílies i com a ciutat els puguem fer aquest regal.

Però els nois i noies fan ús de la ciutat més enllà del camí de casa a l'escola, sabem que les oportunitats vitals i educatives que ofereix Barcelona a la infància no estan repartides equitativament i que darrera les mitjanes de la ciutat s'amaga la desigualtat: **les dades del Baròmetre de l'Institut Infància ens diuen, per exemple, que mentre als barris de rendes altes els infants que no poden fer regularment activitats de lleure són un 4%, en el cas dels nens i nenes dels barris de rendes baixes són un 20%**. El propi Comitè dels Drets de l'Infant de Nacions Unides ens recorda que les situacions de pobresa poden privar o condicionar l'exercici del dret al joc i a activitats recreatives, de manera que, tal com recomana el Comitè, cal tenir aquest dret especialment en compte en les polítiques d'habitatge i d'accés als espais públics dels infants amb menys oportunitats de joc i temps lliure a casa seva.

Tampoc l'impacte de la contaminació en la salut es reparteix de manera igual entre tota la ciutadania i sabem que afecta de manera especialment greu als infants i a la gent gran. La pròpia Convenció sobre els Drets de l'Infant quan reconeix el seu dret a la salut fa referència a que cal combatre la contaminació. I parlem de contaminació en sentit ample, no només de la qualitat de l'aire, sinó també de la contaminació acústica que afecta al desenvolupament dels infants. És clau, també, afavorir la mobilitat sostenible de tota la ciutat i també dels infants, tant per la seva autonomia com per la seva salut, reduint el sedentarisme i l'obesitat entre infants i adolescents.

El 2017 farà 10 anys que Barcelona va rebre el reconeixement d'UNICEF com a Ciutat Amiga de la Infància perquè comptava amb un pla d'infància i un programa de participació infantil, l'Audiència Pública de nois i noies. Avui cal actualitzar aquest compromís de la ciutat amb la infància i l'adolescència. És en aquesta voluntat que s'inscriuen polítiques impulsades per aquest govern com les mesures contra la contaminació de l'aire amb zones de protecció especial de baixes emissions al voltant dels centres educatius; superilles, peatonalització i tancament de carrers al trànsit per a la recuperació d'espai públic pels usos de la ciutadania; mobilitat sostenible amb carrils bici pels recorreguts dins i fora dels barris i ampliant la targeta de transport públic gratuït fins als 16 anys; o la diversificació i millora de les zones de joc infantil arreu de la ciutat per reconèixer i afavorir el dret al joc.

Diu Italo Calvino que *"les ciutats es poden dividir en dos tipus: aquelles que donen forma i resposta als desitjos al llarg dels anys i dels canvis, i aquelles altres en les que els desitjos fan desaparèixer la ciutat o bé desapareixen els propis desitjos."* En paraules de Tonucci, la ciutat pot ser el lloc on els desitjos ciutadans es fan realitat i es materialitzen, o en canvi, també pot ser el lloc on els desitjos dels habitants més potents i prepotents, per les seves especulacions, pel seu egoisme, pels seus cotxes i interessos particulars la corrompin i la facin desaparèixer. En aquest darrer cas, la ciutat fa desaparèixer els desitjos de la gent gran que vol passejar, dels infants que volen i necessiten jugar, dels joves que es volen trobar.

Per tant, cada ciutat ha de buscar la seva pròpia manera de respondre i gestionar els desitjos per ser un lloc de benestar, saludable, de solidaritat, de trobada, de joc... **i nosaltres volem sentir-nos orgullosos de Barcelona com una ciutat de drets i de desitjos realitzables, començant pel començament: per la infància.**

🔗 [Share this article](#)

Espai Crític

Propostes, idees i continguts amb #sentitcritic

El dret dels infants a la ciutat, una assignatura pendent

Laura Aznar (amb el suport de l'Institut Infància i Adolescència de Barcelona) dimarts, 13 desembre 2016

Un comentari General

Barcelona és una ciutat poc adequada a les necessitats dels infants i dels adolescents. La contaminació, l'apropiació dels carrers per part dels cotxes i els pocs espais de joc espontani són algunes de les circumstàncies que limiten el seu dret a la ciutat, a la salut i al joc. El trànsit i el relat de la seguretat hi passen per sobre, i no permeten que es creïn zones de trobada que no estiguin prèviament definides.

Una nena juga amb un patinet en una plaça de Barcelona / ANDRÉ DEAK

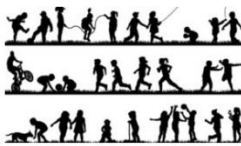
Amb la voluntat de transformar l'espai públic per poder viure millor la infància i l'adolescència, l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona i l'Institut Infància i Adolescència han organitzat la Jornada "El dret dels infants i adolescents a la ciutat. Millorem el nostre espai públic", que tindrà lloc el proper dijous 15 de desembre a l'Espai Jove La Fontana. A través de tallers i xerrades, es plantejaran idees per fer que l'entorn sigui més educatiu i comunitari.

Durant el matí, tindran la paraula nois i noies de quatre centres educatius implicats en el Programa "Camí escolar, espai amic", que pretén que aquest col·lectiu guanyi autonomia personal i qualitat de vida en el desplaçament cap a l'escola, passejant pel parc, anant al casal o fent esport. També hi ha previst un tast d'experiències sobre infància, adolescència i espai públic a Barcelona, com les Experiències de mobilitat sostenible, on s'explicaran els projectes Bici bus, Biciclot i KanGo, o les Experiències de promoció del joc, on s'abordaran algunes propostes com els patis coeducatius o la iniciativa 'Quisc de jocs'. A la tarda, es faran tallers simultanis per valorar, entre altres coses, els límits i les possibilitats educatives en l'espai públic i quina cabuda té el joc en els diferents usos del carrer. La perspectiva de gènere hi apareixerà de manera transversal a tots els tallers.

La jornada no vol donar resposta només a necessitats sectorials, sinó vetllar per la millora del teixit comunitari. La presència dels infants al carrer és un bon indicador de la qualitat de la vida social, però avui veiem que els desplaçaments dels adults s'han prioritzat per sobre de l'estada dels nens i els adolescents. Això és molt evident, particularment als barris més centrals de Barcelona on "hi ha un clar retrocés del dret al joc respecte fa vint anys", explica Elena Guim, investigadora col·laboradora de l'Institut Infància i Adolescència i una de les ponents de la jornada. "ara costa trobar nens jugant al carrer, fora dels barris amb major població estrangera".

És important tenir en compte aquest col·lectiu i les seves demandes, sobretot perquè, tal com explica la directora de l'Institut, Maria Truñó, "plantegen les coses més senzilles, que són les més importants per la cohesió i la vida comunitària". Volen lavabos públics al carrer, bicicletes gratis, camins escolars que comuniquin amb parcs i poliesportius i més espais de joc, però malgrat les recents temptatives de recollir el seu punt de vista a través de processos participatius, l'administració sovint els ignora. S'han fet petites intervencions per tenir-los en compte però s'haurien de consolidar i estendre a tota la ciutat. "Els infants i els adolescents han de poder participar en el disseny de carrers i places per sentir-se més seus", continua Truñó. "però no sempre els reconeixem com a ciutadans i vulnem el seu dret bàsic a ser escoltats".

Aquest dret, juntament amb el dret al ple desenvolupament, al joc i a la salut "són quatre grans reptes urbans" i per satisfer-los, és necessari "obrir debats i dur a terme millores". El propi Comitè dels Drets de l'Infant de Nacions Unides avala aquests reptes, considerant que els nens i els adolescents han de gaudir d'entorns naturals, de carrers lliures de contaminació i trànsit, i han de tenir l'oportunitat de jugar amb altres infants a l'aire lliure, sense el control ni la gestió dels adults quan no sigui necessària.

Imatge al·legòrica que fa servir el grup transversal de treball 'Espai públic, infància i adolescència' / INSTITUT INFÀNCIA I ADOLESCÈNCIA

En aquesta línia, l'Institut Infància i Adolescència ha impulsat un grup transversal de treball dins l'Ajuntament de Barcelona amb l'objectiu de repensar i incorporar millores concretes en l'espai públic, i revisar, entre altres, la polèmica ordenança de civisme, perquè no suposi una limitació dels drets dels infants. Hi ha molta feina per fer i la trobada del proper dijous, gratuïta i oberta a tota la ciutadania, vol posar-hi fil a l'agulla. Comptarà amb la presència del pedagog especialista en infància i ciutat, Francesco Tonucci, com a convidat principal, i de l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, que clourà la jornada.

AQUEST ARTICLE ÉS POSSIBLE GRÀCIES AL SUPORT DE L'INSTITUT INFÀNCIA I ADOLESCÈNCIA DE BARCELONA

SOBRE AQUEST BLOG

A Espai Crític hi trobareu recomanacions i continguts d'interès per a la 'comunitat crítica'. És un espai obert a propostes, idees i reflexions, amb el suport de 'partners' i col·laboradors que contribueixen a fer possible el projecte de CRÍTIC.

ENTRADES RECENTS

Cinc idees per incloure el pensament dels infants en la política

'Invisibles', un nou espectacle inèdit al Circ d'Hivern de Nou Barris

El dret dels infants a la ciutat, una assignatura pendent

Urgències als equipaments urbans: escoles bressol, residències de gent gran i centres de dia

CERCA AL BLOG

Cercar... Cerca

COMENTARIS RECENTS

Maurici Capdet Mateu en El dret dels infants a la ciutat, una assignatura pendent

PARLEM DE...

Ateneu Popular Bial Juanet circ Ciutat Civisme Escola Infància Joan Arqué Joc Mobilitat Nou Barris

ARXIU

desembre 2016

novembre 2016

A.F.

07/12/2016

Jornada sobre drets dels infants i ciutat

El 15 de desembre Barcelona acollirà la jornada 'El dret dels infants a la ciutat, millorem el nostre espai públic'

COMPARTEIX 16

COMENTA 0

El 15 de desembre, l'Espai Jove La Fontana de Barcelona serà l'escenari de la jornada de debat i reflexió 'El dret dels infants a la ciutat, millorem el nostre espai públic' que comptarà, entre d'altres, amb la participació del pedagog italià i expert en infància i ciutat **Francesco Tonucci** i amb la participació de nois i noies de 4 centres educatius.

La jornada inclou la presentació de més de 30 iniciatives relacionades amb infància i espai públic que ja estan en marxa a Barcelona i tindrà moments rellevants com el diàleg entre Tonucci i l'arquitecta, urbanista i exregidora de Ciutat Vella **Itziar González**, amb la participació de **nois i noies de 4 centres educatius**, o l'entrevista de **Carles Capdevila** a Tonucci.

Entre altres qüestions es debatrà sobre **com millorar l'espai públic perquè esdevingui un entorn més educatiu** i comunitari per a la infància i l'adolescència; es farà un tast d'**experiències sobre infància, adolescència i espai públic** a Barcelona, com ara l'itinerari històric Font de la Guatlà, la gimcana del Camí escolar Poblenou o el Camí amic i la Bicicletada popular de l'Eixample; es presentaran **experiències de mobilitat sostenible amb infants i adolescents** com Bici bus, elBiciclot o el programa d'Educació per a la mobilitat segura de la Guàrdia Urbana, i es donaran a conèixer **experiències de promoció del joc als carrers, places i patis** com el programa Fem patis coeducatius, Col·lectiu Punt 6 i Associació CoeducAcció; el Kiosk de jocs del districte de Gràcia o el Fabraestiu de la plaça Can Fabra de Sant Andreu.

Per participar a la jornada cal [inscripció prèvia](#).

• CIUTAT • MOBILITAT • ADOLESCÈNCIA

Francesco Tonucci parlarà sobre espai públic i infància, a Barcelona

Inici » Comunitari » Francesco Tonucci parlarà sobre espai públic i infància, a Barcelona

Jornada: El dret dels infants a la ciutat

El pedagog italià especialista en educació infantil participarà a la jornada "El dret dels infants a la ciutat", que tindrà lloc el 15 de desembre, a l'Espai Jove La Fontana de Barcelona.

Dc, 07/12/2016 - 12:56
Entitat redactora: Ravalnet

Com transformar l'espai públic de la ciutat per poder viure-hi millor la infància i l'adolescència? Com fer que els nois i noies esdevinguin també protagonistes d'aquesta transformació? A partir d'aquestes preguntes se centraran les diferents converses, experiències, debats, xerrades i tallers que es duran a terme en el marc de la jornada "El Dret dels infants a la ciutat. Millorem el nostre espai públic amb 'Camí escolar, espai amic' i altres experiències". Tindrà lloc dijous 15 de desembre a l'Espai Jove La Fontana, Barcelona, i està oberta a tota la ciutadania.

La jornada començarà amb una conversa entre el pedagog especialista en infància i ciutat, Francesco Tonucci, i l'arquitecta i urbanista experta en cooperació ciutadana en el territori, Itziar González. Dialogaran sobre com millorar l'espai públic perquè esdevingui un entorn més educatiu i comunitari per a la infància i l'adolescència.

Després s'obrirà el diàleg amb un grup de nois i noies de quatre centres educatius que han estat treballant les seves propostes de millora de l'entorn a partir del projecte 'Camí escolar, espai amic'. La sessió de matí acabarà amb un tast d'experiències sobre infància, adolescència i espai públic a Barcelona.

Entrevista oberta de Carles Capdevila a Francesco Tonucci

A la tarda es faran quatre tallers simultanis oberts a la ciutadania en què es debatrà sobre la dimensió educativa de l'espai públic i la participació dels infants, el joc i la trobada als carrers i places, l'acció comunitària i la mobilitat, a partir d'una presentació inicial de persones especialistes.

Per acabar, hi haurà una entrevista oberta a Francesco Tonucci per part del periodista Carles Capdevila i conclourà la Jornada l'alcaldeessa de Barcelona, Ada Colau.

Per a més informació, pots consultar el programa i formalitzar la inscripció a través d'aquest formulari. L'aforament és limitat i es tindrà en compte l'ordre d'inscripció.

Coorganitzen aquesta jornada l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona (IMEB) i l'Institut Infància i Adolescència.

Tags

- Infància
- Espai públic
- Drets dels infants
- Francesco tonucci

Altres accions

- Versió per imprimir
- Envia a un amic
- Versió PDF

 Publica el teu esdeveniment

Publica el teu esdeveniment d'Agenda a xarxanet.org

[Accedeix al formulari](#)

 Contingut relacionat

Notícia > Social

Creu Roja Joventut vol aconseguir joguines per a més de 25.000 infants en situació de vulnerabilitat

Durant la campanya, que es portarà a terme del 2 de desembre al 3 de gener, Creu Roja Joventut vol aconseguir prop de 70.000 joguines.

Notícia > Comunitari

El Cicle de Cinema i Drets dels Infants es centra en el fenomen de les persones refugiades

PORTADA	AJUNTAMENT	ECONOMIA	SOCIETAT	CULTURA	ESPORTS	Cerca	🔍	📡		
DISTRICTES	> Ciutat Vella	Eixample	Gràcia	Horta - Guinardó	Les Corts	Nou Barris	Sant Andreu	Sant Martí	Sants - Montjuïc	Sarrià - Sant Gervasi

Publicat el 01/12/2016 a les 08:00 h, IMEB

Jornada El dret dels infants a la ciutat

Jornada 'El dret dels infants i adolescents a la ciutat. Millorem el nostre espai públic' i amb "Camí escolar, espai amic" i altres experiències.

Com transformar l'espai públic de la ciutat per poder viure-hi millor la infància i l'adolescència? Com fer que els nois i noies esdevinguin també protagonistes d'aquesta transformació? Aquesta és la premissa a partir de la qual se centraran els diferents converses, experiències, debats, xerrades i tallers que es duran a terme en el marc de la jornada **El Dret dels infants a la ciutat. Millorem el nostre espai públic amb "Camí escolar, espai amic" i altres experiències**, que coorganitzem IMEB i Institut Infància i Adolescència. La jornada, que tindrà lloc el proper 15 de desembre a l'Espai Jove La Fontana i **està oberta a tota la ciutadania**, té per objectiu posar el focus sobre la necessitat de repensar i transformar la ciutat per fer possible que s'hi pugui viure millor la infància i l'adolescència, entenent que així s'aconsegueix una ciutat millor per tota la societat.

Iniciarem la Jornada amb el pedagog especialista en infància i ciutat, **Sr. Francesco Tonucci**, i l'arquitecta i urbanista experta en cooperació ciutadana en el territori, **Sra. Itziar González**, que dialogaran sobre com millorar l'espai públic perquè esdevingui un entorn més educatiu i comunitari per a la infància i l'adolescència. Posteriorment s'obrirà el diàleg amb un grup de nois i noies de quatre centres educatius que han estat treballant les seves propostes de millora de l'entorn a partir del projecte 'Camí escolar, espai amic'. La sessió de matí s'arrodona amb un **tast d'experiències** sobre infància, adolescència i espai públic a Barcelona amb més d'una vintena d'experiències impulsades per centres escolars, entitats socials, iniciatives comunitàries i l'ajuntament.

A la tarda tindrem **quatre tallers simultanis** oberts a la ciutadania en què es debatrà sobre la dimensió educativa de l'espai públic i la participació dels infants, el joc i la trobada als carrers i places, l'acció comunitària i la mobilitat, a partir d'una presentació inicial de persones especialistes. Finalment hi haurà una entrevista oberta al Sr. Tonucci per part del periodista **Sr. Carles Capdevila** i conclourà la Jornada l'**Alcaldessa de Barcelona, Sra. Ada Colau**.

Podeu consultar el [programa aquí](#) i formalitzar la vostra inscripció a través d'[aquest formulari](#). L'aforament és limitat i es tindrà en compte l'ordre d'inscripció.

Programa de la Jornada

Notícies més populars

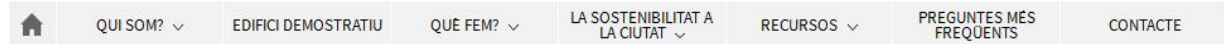
Avui

- Aquestes festes, comreu al barri i emboliqueu amb l'autèntic paper del Nadal!
- Cap de setmana: Torrons i cultura!
- Obres d'execució del nou mercat del Bon Pastor
- Més de dues mil persones demanen els ajuts per a nous autònoms
- Una aposta pel turisme sostenible

De la setmana >

Del mes >

La Fàbrica del Sol

Inici / El dret dels infants a la ciutat

El dret dels infants a la ciutat

Infància i ciutat. Com ha de ser una ciutat per que sigui inclusiva? La mirada dels infants i els adolescents ens interpel·la per fer de la ciutat un espai lliure per les persones.

El passat dijous 15 de desembre, a l'Espai Jove la Fontana, es va celebrar una jornada organitzada per l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona i l'Institut Infància i Adolescència centrada en el dret dels infants a la ciutat que recull la **Convenció dels Drets dels Infants de les Nacions Unides** de 1989.

La jornada ha cercat donar resposta a dues qüestions cabdals a l'hora de dissenyar una ciutat, arquitectes, urbanistes, pedagogs i infants convocats per definir **com ha de ser l'espai públic per que esdevingui un espai educatiu i comunitari per infants i adolescents** i per entendre **per què una ciutat pensada i dissenyada pels infants i adolescents és una ciutat amable per tothom**.

Per donar resposta a aquestes qüestions s'ha convidat a en **Francesco Tonucci**, com a pedagog, i n'itzar **Gonzalez**, com a arquitecta, per dialogar entorn la construcció d'un espai públic que sigui més amable i més lliure per als infants, adolescents i per totes les persones que viuen a la ciutat. El diàleg entre aquests dos ponents ha tret a la llum diverses idees clau: en primer lloc, que **tots som arquitectes**, de fet, com a humans som espai, necessitem espai i per tant el cocreem. L'infant és un ser en moviment, altament espacial, és un ser que crea l'espai. La ciutat és allò que l'infant crea cada dia. En quant a l'**espai públic**, la primera consideració és que **cal que sigui realment públic** i lliure. Actualment, l'espai que anomenem públic està privatitzat un 80% perquè una minoria que es desplaça en cotxe privat té prioritat a l'hora de moure's per la ciutat. Llavors, es planteja, **de qui és el carrer?** De qui l'ocupa. Cal canviar les prioritats per tal que la ciutat sigui una ciutat per tothom, proposa Francesco Tonucci, de fet, **cal invertir les prioritats, que la major part de l'espai de la ciutat l'ocupin les persones que van a peu**, després la bicicleta i els patinets, a continuació el transport públic i per últim els cotxes. Actualment, pensem les ciutats després dels cotxes.

En aquest sentit, els camins escolars són una iniciativa comunitària per donar espai als qui caminen. Estan pensats per que els infants puguin recórrer el trajecte de casa a l'escola de manera autònoma i segura. Actualment, és necessari fer un pas més enllà dels camins escolars per transformar-los en **barris amics** i que d'aquesta manera els infants i adolescents puguin sortir al carrer a jugar i a trobar-se.

La **Convenció dels Drets dels Infants de les Nacions Unides** inclou el dret dels infants i adolescents a ser escoltats i a opinar, el dret a la llibertat d'expressió i el dret al joc i al descans. Per tant, cercar les oportunitats per que l'espai sigui de les persones, posant la vida al centre, és un mandat de la mateixa Convenció.

La **Fàbrica del Sol**, com a equipament d'educació ambiental adreçat a adults i famílies, ofereix activitats per repensar la ciutat amb una mirada inclusiva feminista: en la que hi abundin els espais de trobada i d'intercanvi intergeneracionals, perquè l'aprenentatge dura tota la vida.

